

MIEMENTO

Dwumiesięcznik Funeralny

Tytuł od 1997

13.11.15

Model „LAUSANNE” – pięcioosobowy

Zostań też jednym z wielu zadowolonych klientów, tak jak pan Dudczak z firmy pogrzebowej „DUDCZAK”

Zostań też jednym z wielu zadowolonych klientów, tak jak pan Jaśnikowski z firmy pogrzebowej „JAŚNIKOWSKI”

Kuhlmann Cars®

Oficjalny przedstawiciel na Polskę

Grzegorz Bartoszek • G&G Company • ul. Dolna 1 • 44 171 Pławniowice • Telefon: 0665 103100 • www.kuhlmann-cars.de
Kredyt, leasing, ubezpieczenie zapewniamy kompleksową obsługę.

Bezpieczeństwo przede wszystkim

Aby założyć zakład pogrzebowy tak naprawdę poza chęciąmi nie trzeba nic posiadać. Zastanawiałem się ile podmiotów gospodarczych może mieć w swej działalności wpisane „Usługi Pogrzebowe – 96.03”. W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) jest zgłoszonych 12 796 tego typu podmiotów. Nie są tam uwzględniane firmy, które prowadzą działalność pogrzebową jako spółki z o.o., firmy komunalne czy innego rodzaju działalności nie uwidocznione w CEIDG. Można szacować, że jest około 14 000 firm, które mogą prowadzić usługi pogrzebowe. Ile podmiotów na dzień dzisiejszy prowadzi taką działalność nikt nie wie. Przepisów szybko nie zmienimy, natomiast możemy zmieniać świadomość tych, którzy już taką działalność prowadzą. Do takiej zmiany przyczyniają się min. szkolenia i konferencje jakie organizujemy. Najbliższe dwudniowe szkolenie poświęcone zagadnieniom bezpieczeństwa odbędzie się w Warszawie.

W dniach 22-23.01.2016 r. w Hotelu IBIS na warszawskiej Pradze organizujemy szkolenie, którego tematem przewodnim są „Zagrożenia sanitarno-epidemiologiczne występujące w działalności pogrzebowej”. Z problematyką zapozna uczestników specjalista w tej dziedzinie jakim jest Arkadiusz Chełstowski - kierownik Oddziału Nadzoru Higieny Komunalnej Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Warszawie. Obowiązki jakie spoczywają na przedsiębiorcach wynikające z Ustawy o odpadach przedstawi znana uczestnikom naszych szkoleń Anna Gudowska – ekspert ds. ochrony środowiska. Adam Franczyk z Miejskiego Zakładu Pogrzebowego i Krematorium Cmentarza Komunalnego w Częstochowie opowie jak prawidłowo prowadzić dokumentację cmentarno-pogrzebową, aby była zgodna z przepisami Ustawy o ochronie danych osobowych a także przedstawi przykładowy model zarządzania przez miasto obszarem usług pogrzebowych przez zintegrowany w funkcjach podmiot (zakład). Wiemy, że nie ma ludzi nieomylnych. Aby nie płacić za wyrządzone szkody należy się ubezpieczać, ale jak to dobrze zrobić? Problematykę przedstawi nam Danuta Kowalik, prawnik, broker ubezpieczeniowy w referacie „Szkoda osobowa, rzeczowa, czy jaka? Na jakie ryzyko kompensacji szkód narażona jest branża pogrzebowa”.

Serdecznie zapraszam.

Krzysztof Wolicki prezes PSP

Członek FIAT-IFTA:
Status Międzynarodowej
Organizacji Pogrzebowej

Konsultant w zakresie
Niematerialnego Dziedzictwa
Kulturowego UNESCO

Członek
Pogrzebowej Grupy
Wyszehradzkiej V4

MEMENTO

DWUMIESIĘCZNIK FUNERALNY

Czasopismo administratorów cmentarzy,
przedsiębiorców pogrzebowych,
producentów sprzętu pogrzebowego,
akcesoriów i urządzeń techniki cmentarnej.

Rok XVII, Numer 5

Nakład do 1000 egz.

WYDAWCA

POLSKIE STOWARZYSZENIE POGRZEBOWE POLISH FUNERAL ASSOCIATION

01-136 Warszawa, ul. Sokotowska 4

tel./fax 22 834 84 60, fax 22 412 17 17, kom. 501 552 889

biuro@stowarzyszeniefuneralne.pl

NIP 118-142-98-58

Konto: PKO BP S.A. 39 1020 1013 0000 0502 0125 2386

ZARZĄD

Prezes – Krzysztof Wolicki

Wiceprezes – Franciszek Maksymiuk

Wiceprezes – Marek Cichewicz

Skarbnik – Jan Szczuciński

Sekretarz – Adam Ragiel

Członek Zarządu – Marian Sarniak

Członek Zarządu – Arkadiusz Durek

REDAKCJA

Redaktor Naczelny:

p.o. Krzysztof Wolicki

604 286 073

redakcja@stowarzyszeniefuneralne.pl

Współpracownicy:

Marian Kolczyński, Anna Domina, Małgorzata Łukawska, Aleksander Głowacki,

Konrad Tarnopolski, Joanna Gwiazda-Weczera, Prof. dr hab. Ireneusz Światała –

Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Ks. dr hab. Aleksander Sobczak,

Ks. dr Piotr Zamaria, Maria Mak, Jowita Jagla

PRENUMERATA I REKLAMA

Barbara Zawadzka

22 834 84 60, biuro@stowarzyszeniefuneralne.pl

DTP & DRUK

P.P.H. „IWONEX”, 08-110 Siedlce, Ujrzanów 289

www.iwonex.com.pl

Okladka: Symbol pokoju stworzony po zamachach w Paryżu przez francuskiego grafika.

Wydawca nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń.

Wydawca nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skrótu i redakcyjnego opracowania tekstów przyjętych do druku.

Targi MEMENTO Poznań już za rok

stowarzy
szenie

Pełną parą idą przygotowania do kolejnej, już VIII edycji najstarszych Targów branży funeralnej w Polsce. Tym razem w Poznaniu odbyło się kolejne spotkanie robocze współorganizatorów Targów Funeralnych Memento Poznań im. Wojciecha Krawczyka. Targi Poznańskie reprezentowała Elżbieta Roeske dyrektor Grupy Produktów oraz Joanna Mizerska

dyrektor Projektu, natomiast Polskie Stowarzyszenie Pogrzebowe Krzysztof Wolicki jego prezes. Na spotkaniu omówiono aktualny stan przygotowań i zawansowania prac związanych

z pozyskaniem wystawców jak i sponsorów oraz patronów medialnych imprezy. Według wstępnych ocen będzie to największa tego typu impreza nie tylko w Polsce ale na terenie Europy. Planowane są co najmniej dwie duże konferencje o zasięgu europejskim. Jedną z nich, już to teraz możemy ujawnić odbędzie się pod Patronatem Pogrzebowej Grupy Wy-

Red.

REKLAMA

TERAZ MOŻE BYĆ TWOJA

Carmen

nasza propozycja sprzedaży domeny:

www.carmen-lublin.pl

Zainteresowani zakupem proszeni są o kontakt pod adres: redakcja@godnypogrzeb.pl

Zapraszamy - E.GRAMI

nazwa, grafika, strona, domena

Ponad 200 letni **radomski cmentarz parafialny** ma nową kancelarię

Cmentarz rzymskokatolicki przy ul. Limanowskiego w Radomiu który niedawno (2013 rok) obchodził 200 – lecie funkcjonowania doczekał się wreszcie nowego budynku administracyjno-usługowego. Uroczyste otwarcie budynku miało miejsce w dniu 30 września br. i zgromadziło przedstawicieli władz kościelnych, władz miejskich, samorządowych, organizacji społecznych i branżowych a także przedstawicieli i właścicieli zakładów pogrzebowych i pokrewnych. Zebranych powitał ks. kan. Andrzej Tuszyński proboszcz parafii św. Wacława opiekuna cmentarza. Kolejnym mówcą był ks. dr Piotr Zamaria dyrektor cmentarza który stwierdził, że „od dziś wszelkie sprawy administracyjne cmentarza przy ulicy Limanowskiego załatwiane są w nowym budynku, od strony ulicy Dębowej 23. Mieści się w nim nowa kancelaria najstarszej ne-

kropolii Radomia. - Taka była potrzeba i oczekiwania tych, którzy ten cmentarz odwiedzają. Trzeba pamiętać o tym, że cmentarz jest miejscem spoczynku osób zmarłych, ale jest także miejscem spotkań i nawiedzania przez żyjących”

Kilka ciepłych słów o zarządzających cmentarzem oraz budowniczych obiektu powiedział ks. inf. Stanisław Pindera – wikariusz biskupi ds. ekonomicznych, który następnie dokonał poświęcenia obiektu.

Budowa obiektu trwała blisko półtora roku i kosztowała około 3 milionów złotych. Pieniądze pochodzą z kredytów bankowych zaciągniętych przez parafię św. Wacława, opiekującą się cmentarzem. W nowo otwartym budynku przy ul. Dębowej znajduje swoje miejsce przede wszystkim kancelaria cmentarza wraz z zapleczem dla pracowników nekropolii i jego zarzą-

du. W budynku znajduje się również część usługowo-handlową; w siedmiu pawilonach ulokowały się zakłady pogrzebowe i firmy sprzedające kwiaty, wieńce, znicze. - Na piętrze znajduje się sala konsumpcyjna, gdzie rodzina i znajomi zmarłego mogą się po pogrzebie spotkać i np. zjeść obiad.

W budynku znajdują się także toalety, z wejściem od strony cmentarza, a nie ulicy - do dyspozycji osób odwiedzających groby po godzinach otwarcia kancelarii.

Jak oświadczył ks. Zamaria dotychczasowy budynek kancelarii położony przy ul. Limanowskiego, który ma ponad 100 lat, zostanie odnowiony. Swoją siedzibę będzie miał w nim między innymi Społeczny Komitet Ratowania Zabytkowego Cmentarza Rzymskokatolickiego.

Krzysztof Wolicki

Administrowanie Cmentarzem w Praktyce

konfe
rencja

Kilkudziesięciu przedsiębiorców pogrzebowych, administrujących cmentarzami oraz zarządców cmentarzy zarówno komunalnych jak też parafialnych zgromadziła w dniach 8 – 10 października 2015 roku, Konferencja zorganizowana w podkieleckiej Cedzynie przez Polskie Stowarzyszenie Pogrzebowe.

Współorganizatorem spotkania była kielecka spółka, Rejonowe Przedsiębiorstwo Zieleni i Usług Komunalnych Spółka z o.o. administrująca między innymi trzema miejskimi cmentarzami oraz świadcząca usługi pogrzebowe. Głównym wątkiem konferencji było Administrowanie cmentarzem w praktyce.

Konferencję otworzył Krzysztof Wolicki – prezes Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego, a następnie zebranych powitał Michał Miszczyk, prezes Rejonowego Przedsiębiorstwa Zieleni i Usług Komunalnych w Kielcach, przedstawiając min. zakres zadań jakie ma kierowana przez niego spółka w działalności funeralnej na terenie Kielc. Uczestnicy,

Prezes Michał Miszczyk wita zebranych.

otrzymali od prezesa drobne upominki (przewodnik po Kielcach i okolicy, kubki i inne gadżety).

Dużej wiedzy dostarczył uczestnikom wykład Pawła Górskiego odnośnie Obowiązków jakie spoczywają na właścicielach i administratorach cmentarzy komunalnych. Paweł Górki, prawnik, jest autorem wydanego w 2010 r., Poradnika Samorządowca – Cmentarze Komunalne. Uzupełnieniem, był wykład ks. dr Piotra Zamarii przedstawiający praktyczny model zarządzania zabytkowym cmentarzem rzymskokatolickim w Ra-

Małgorzata Macias i Jerzy Dąbrowski
Grupa ARBORETUM.

Wykład prowadzi Paweł Górski.

domiu. Ks. Zamaria jest dyrektorem ww. cmentarza, który dwa lata temu obchodził 200-lecie powstania.

O współpracy pomiędzy klientem, ubezpieczycielem, firmą pogrzebową i Polskim Stowarzyszeniem Pogrzebowym przy sprzedaży ubezpieczenia „Na Pogrzeb” opowiadał Wojciech Mądrawski – Dyrektor Sieci Partnerskiej Groupe Prevoir SA Oddział w Polsce.

Natomiast jak odzyskać po osobach zmarłych fundusze zgromadzone w Otwartych Funduszach Emerytalnych mówiła, Beata Wróblewska-Pohnke koordynator Projektu OFE w firmie Votum SA. Na zakończenie pierwszego dnia szkoleniowego niezwykle interesującą prelekcję która przeciągnęła się ponad przeznaczony na nie czas, przeprowadzili Jerzy Dąbrowski oraz Małgorzata Macias z Grupy Sukcesyjnej ARBORTUM. Temat wystąpienia „O tym, czemu o sukcesji trzeba pomyśleć już dziś, jakie są jej najważniejsze etapy i jakie konsekwencje grożą w przypadku zaniedbań w „unieśmiertelnianiu” własnej firmy

Drugi dzień, uczestnicy konferencji rozpoczęli od wyjazdu na cmentarz komunalny w Cedzynie. Po cmentarzu

oprowadzał i opowiadał o nim kierownik Dariusz Toborek. Spacer po nekropoli był okazją do wymiany poglądów na temat zarządzania miejscami grzebalnymi. Kolejnym punktem była wizyta na terenie Rejonowego Przedsiębiorstwa Zieleni i Usług Komunalnych przy ul. Sandomierskiej 249 w Kielcach.

Dalsze zajęcia wykładowe poprowadził Adam Sokołowski – kierownik Cmentarza Miejskiego w Białymstoku, których tematem było Zakładanie

i utrzymanie cmentarzy komunalnych – Prawo i praktyka. Wykład ilustrowany slajdami z budowanego przez Adama Sokołowskiego cmentarza w położonych w niedalekiej odległości od Białegostoku miejscowości Karakulach był pretekstem do dyskusji i wymiany poglądów między uczestnikami konferencji.

Trzeci i ostatni dzień było to spotkanie ze słynnymi mistrzami ceremonii świeckich Anią i Jackiem Borowik.

„Ceremoniał Pogrzebowy – jak nie popełnić błędów organizując ceremonie żałobne w poszczególnych obrządkach”. W związku ze wzrostem liczby świeckich pogrzebów spotkanie dla branży bezcenne.

Szkolenie zakończono wręczeniem certyfikatów dla uczestników.

Aleksander Głowacki

Spacer po cmentarzu w Cedzynie.

Esztergom - Konferencja V4

grupa
V4

W Esztergom, jednym z najstarszych miast na Węgrzech; które zostało założone w roku 960 przez księcia Gejzę, który w miejscu dawnej rzymskiej strażnicy granicznej Strigonium ustanowił pierwszą stolicę Węgier, odbyła się w dniach 23-24 września 2015 r. Druga Konferencja Pogrzebowej Grupy Wyszehradzkiej V4. „Państwo, Kościół, Zakład Pogrzebowy”. Konferencja została połączona z Wystawą Pogrzebową „TEMEXPO”

W konferencji wzięła udział ponad stu osobowa reprezentacja przedsiębiorców skupionych wokół szeroko pojętej branży usług cmentarno-pogrzebowych. Uczestniczyli przedsiębiorcy z Czech, Słowacji, Polski i Węgier.

„Spotkaliśmy się najważniejszym wydarzeniu w roku, które jest poświęcone kwestii działalności na rynku usług cmentarno-pogrzebowych w krajach V4. Mamy wiele pytań, na które trzeba znaleźć odpowiedzi w debacie między przedstawicielami państwa, kościoła i firm pogrzebowych”, powiedział

otwierając konferencję József Horváth prezes Stowarzyszenia Pogrzebowego na Węgrzech (Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület (OTEI)).

Następnie Károly Balogh, prezes węgierskiego stowarzyszenia producentów art. Funeralnych (MATEK) przedstawił sytuację branży widzianą oczami producentów. Kolejnym mówcą był Zoltán Jurácsik – wiceprezes węgierskiego stowarzyszenia zarządców cmentarzy, który poruszył ciekawą także z naszego punktu widzenia tematykę tzn. Jak poprawić działalność

i wizerunek zarządcy cmentarzy wobec braku wsparcia z funduszy Unii Europejskiej. Dr. Zsuzsanna Horváth, poprowadziła wykład a następnie ożywioną dyskusję poświęconą Wyzwaniom stawianym węgierskim domom pogrzebowym w aspekcie właścicieli małych firm pogrzebowych. Po obiedzie Dr. Géza Ladocsy wiceprezes Węgierskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego (OTEI) przedstawił Prawne aspekty funkcjonowania Węgierskiej branży pogrzebowej

Drugi dzień konferencyjny otworzył József Horváth prezes Węgierskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego (OTEI), który dziękując zebranych za przybycie życzył udanych i owocnych obrad. Możliwe implementacje celów rządowych w zakresie usług pogrzebowych a także możliwości w zakresie utrzymania cmentarzy oraz wsparcia usług funeral-

nych, były motywu przewodnim wystąpienia Rétvári Bence podsekretarza stanu w Ministerstwie Zasobów Ludzkich. Kolejnym mówcą był Ladislav Stríž prezes Słowackiego Stowarzyszenia Pogrzebowego (SAPaKS) – który wygłosił referat pt. Relacje między firmami pogrzebowymi a kościołem w Słowacji.

Dużo także mówiło się i dyskutowało na temat wprowadzenia w życie kodeksu etycznego. Zwieńczeniem tych działań było podpisanie przez József Horváth prezydenta Węgierskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego (OTEL), opracowanego wcześniej Węgierskiego Kodeksu Etycznego który ma obowiązywać w branży funeralnej.

Zmiany w Węgierskich zwyczajach pogrzebowych. Oczekiwania i możliwości dotyczące biznesu pogrzebowego, omówił Béla Puskás członek zarządu OTEL.

W trakcie konferencji odbyła się wystawa pogrzebowa „TEMEXPO” na której wystawiali się węgierscy producenci ale odnotowaliśmy także obec-

ność niemieckiej firmy produkującej karawany pogrzebowe Kuhlmann Cars z jej właścicielem Udo Szmitem oraz znanym polskim odbiorcą Grzegorzem Bartoszkim. Prezentowali biały karawan, reklamując polską firmę pogrzebową Adama Dudczaka z Sieradza. Karawan ten został zakupiony przez firmę DUDCZAK, i po wystawie został przetransportowany do Polski.

W trakcie trwania dwudniowej konferencji odbyło się robocze spotkanie przedstawicieli Wyszehradzkiej Grupy Pogrzebowej V4. Uczestniczyli w nim: Pavel Lacina – sekretarz Zarządu Sdružení Pohřebnictví v ČR (Czechy), Jan Hájek, dyrektor zakładu pogrzebowego Concordia w Ostrawie (Czechy), Krzysztof Wolicki – prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego, Ladislav Stríž – prezes Zarządu Slovenská Asociácia Pohrebných a Kremačných Služieb (Słowacja), József Horváth – Prezes Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület (Węgry), Béla Puskás – członek zarządu Országos Temetke-

zési Egyesület és Ipartestület (Węgry), Károly Balogh – wiceprezes Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület (Węgry).

Prezes Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego - wyraził w imieniu własnym jak i zgranicznych delegacji węgierskiemu stowarzyszeniu za zaproszenie wzięcia udziału w konferencji jak i możliwości zapoznania się ze specyfiką funkcjonowania firm pogrzebowych na terenie zaprzyjaźnionego kraju. Następnie zaprosił zgromadzonych a za ich pośrednictwem członków i sympatyków bratnich organizacji branżowych na kolejną Konferencję Pogrzebowej Grupy Wyszehradzkiej do Polski. Konferencja zaplanowana jest w listopadzie 2016 roku w trakcie VIII edycji Międzynarodowych Targów Pogrzebowych MEMENTO Poznań. Zebrani omówili między innymi plany działalności Grupy V4 na najbliższy rok. O tych planach napiszemy szerzej w kolejnych numerach.

Anna Wolicka

Od lewej: Pavel Lacina – (Czechy), Jan Hájek – (Czechy), Ladislav Stríž – (Słowacja), József Horváth – (Węgry), Béla Puskás – (Węgry), Károly Balogh – (Węgry), Krzysztof Wolicki – (Polska)

Wystawcy z Prezesem PSP

VII Edycja Targów Memento Poznań za nami.

Postanowiliśmy przypomnieć wystawców, prezentując galerię zdjęć pod wspólnym tytułem „Wystawcy z Krzysztofem Wolickim prezesem Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego”. Firmy z krótkim opisem prezentujemy w układzie alfabetycznym.

P

GRUPE PREVOIR

Groupe Prévoir została założona 6 kwietnia 1910 roku przez Marcela CHOLLET pod nazwą Compagnie Française D'assurances Populaires, jako pierwsze Powszechne Towarzystwo Ubezpieczeniowe.

Jest to prywatne towarzystwo ubezpieczeniowe, firma o rodzinnych tradycjach, całkowicie niezależna od jakiegokolwiek grupy finansowej. Grupa działa w ściśle określonej dziedzinie, którą jest indywidualna ochrona rodziny o regularnych dochodach w postaci zabezpieczenia przed konsekwencjami nieprzewidzianych zdarzeń losowych.

Firma ubezpieczeniowa GRUPE PREVOIR, z ponad stuletnią tradycją we Francji, działa w naszym kraju od 2000 roku. Chcąc zapewnić swoim Klientom najwyższą jakość ubezpieczenia „NA

POGRZEB” podjęła współpracę z Polskim Stowarzyszeniem Pogrzebowym, widząc w PSP największego partnera na rynku pogrzebowym w Polsce.

Na zdjęciu: **Wojciech Mądrawski** wraz z **Jolantą Wojciechowską** – agentką sieci partnerskiej.

PRIMA - TECH

Firma Prima-Tech S.C. oferuje akcesoria pogrzebowe, charakteryzujące się wysoką jakością wykonania, konkuren-

cyjną ceną oraz szybką dostawą. Firma oferuje szeroką gamę produktów takich jak kapsuły, katafalki, laminatory, namioty pogrzebowe, nosidełka do urn, nosze transportowe, obrzeża nagrobne, regały na trumny, stojaki pod wieńce, stoły balsamacyjne, urządzenia chłodnicze, wózki nożycowe i wiele innych. Akcesoria pogrzebowe oferowane przez PRIMA-TECH mają uznanie wśród klientów krajowych jak i zagranicznych. Dzięki obecności na targach branży

PRIMA - TECH

umożliwiający odzysk ciepła wytwarzanego w procesie kremacji i wykorzystanie tego ciepła do produkcji gorącej wody dla potrzeb obiektu krematorium.

Firma ROTA Sp. z o.o. jako autoryzowany przedstawiciel firmy ATI Environnement oferuje kompleksowe wykonanie spopieliarni obejmujące dostawę, montaż i uruchomienie linii kremacyjnej wraz z opracowaniem niezbędnej dokumentacji technicznej oraz świadczenie usług autoryzowanego serwisu gwarancyjnego i pogwarancyjnego.

Na zdjęciu obok **prezesa PSP Bożena Bogdańska i Wiktor Stoma.**

cmentarno-pogrzebowej, przedsiębiorstwo szybko reaguje na potrzeby rynku. Firma posiada dystrybutorów na terenie całej Europy.

Na zdjęciu: **Jerzy Rott z prezesem PSP.**

R

ROTA Sp. z o.o.

Firma ROTA Sp. z o.o. jest w Polsce wyłącznym przedstawicielem francuskiej firmy ATI Environnement.

Firma ATI od ponad 80-ciu lat specjalizuje się w projektowaniu i produkcji dwóch rodzajów instalacji termicznego przekształcania: pieców kremacyjnych oraz instalacji termicznego przekształcania odpadów.

Na rynku polskim firma ATI obecna jest od 1993 roku. Wieloletnie doświadczenie w projektowaniu i produkcji pieców kremacyjnych oraz ścisła współpraca z użytkownikami instalacji kremacyjnych pozwala firmie ATI na opracowywanie i sukcesywne wdrażanie

nie innowacyjnych rozwiązań uwzględniających zgłaszane przez użytkowników krematoriów potrzeby.

Począwszy od 2014 roku piece kremacyjne firmy ATI oferowane w Polsce mają powiększony otwór do wprowadzania trumny do pieca, o wymiarach 1,10 m x 0,90 m, umożliwiający wprowadzanie do pieca dużych, niestandardowych trumien, posiadają system szybkiego obniżania niekontrolowanego wzrostu temperatury w piecu oraz mogą być wyposażane w rekuperator,

S

SAUNO Sp. z o.o.

Firma SAUNO od ponad 15 lat specjalizuje się w projektowaniu oraz produkcji ploterów grawerujących oraz frezujących „Grafik”, będąc liderem w dziedzinie grawerowania metodą kucia (igiełkowania)

SAUNO Sp. z o.o.

Wypracowana przez firmę technologia igielkowania idealnie pasuje do grawerowania obrazów o wysokiej jakości na kamieniu, szkłe, metalu oraz plastyku. Plotery SAUNO są powszechnie uznane na całym świecie. Klientami są zakłady kamieniarskie, firmy budowlane, architekci, biura projektowe, producenci wyrobów pamiątkowych, reklamowych, a także artykułów pogrzebowych. Poza ploterami firma produkuje także osprzęt do nich. Pan Magomed Magomedov dyrektor generalny SAUNO mającej swoją siedzibę w Moskwie jest jednocześnie prezesem polskiego przedstawicielstwa firmy mającej swoją siedzibę w Warszawie.

Zdjęcie: z **prezesem PSP inż. Magomed Magomedov** dyrektor generalny SAUNO.

SJENPOL.PL

Zakład Kamieniarski z Nosówki (okolice Rzeszowa), którego właścicielem jest Janusz Sołtys, to innowacyjny zakład, dysponujący najnowocześniejszym parkiem maszynowym, wypuszczający na rynek coraz to nowe produkty, zgłaszane do ochrony w Urzędzie

Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej. Firma posiada ponad 30-letnie doświadczenie, jej produkty cieszą się ogromnym zainteresowaniem i dostarczane są na terenie całej Polski oraz za granicą.

Doskonałe wyposażenie zakładu pozwala na realizację nawet najbardziej skomplikowanych projektów, w tym nowoczesnych, podświetlanych

trumien - najnowszy produkt branży funeralnej!

Podstawowe materiały konstrukcyjne trumien, to drewno i kamień naturalny (granit), w połączeniu z hartowanym, zbrojonym szkłem. Na życzenie klienta realizowane są wszelkie możliwe kombinacje rodzajów i kolorów materiałów oraz wzorów. Lustro weneckie bez efektu świetlnego daje wyraźne odbicie otoczenia, ciało jest niewidoczne z zewnątrz. Po podświetleniu uwidacznia się wnętrze trumny, ciało staje się widoczne.

Zdjęcie: obok **prezesa PSP, Janusza Sołtys** – właściciela firmy wraz z przedstawicielami **Marcinem Sołtyssem i Kariną Cyzio**.

ZAKŁAD KAMIENIARSKI PIOTR SOCHA

Zakład kamieniarski prowadzony przez Piotra Sochę powstał w 2010 roku. Specjalizuje się w produkcji nagrobków z szerokiej gamy granitów importowanych z całego świata. Zamówienia realizowane są zarówno spośród

SJENPOL.PL

zgrupowanych wzorów na wystawach oraz wg indywidualnych zamówień. Klienci mogą dobierać osobno wzór nagrobka, poszczególne jego elementy jak i kolor kamienia. Dzięki temu oferta może zaspokoić najbardziej wymagające gusta.

Pomysł wykonania trumny z granitu zrodził się w roku 2013. W 2014 r. firma otrzymała w Polsce patent na trumnę wykonaną z granitu, a taki sam patent na cały świat firma posiada od 2015 roku.

Zdjęcie: Obok **prezesa Piotr Socha** właściciel firmy wraz z **przedstawicielami handlowymi**.

TRUMNY GRANITOWE PIOTR SOCHA

c.d.n.

REKLAMA

DRUK
OFFSETOWY

DRUK
CYFROWY

DRUK
WIELKO
FORMATOWY

GADŻETY
REKLAMOWE

drukarnia
IWONEX

MECENAS
KULTURY
SIEDLECKIEJ

drukarnia IWONEX prezentuje

nowe możliwości DRUK FLEXO

P.P.H. "IWONEX" Ujrzanów 289, 08-110 Siedlce
tel. (25) 633 33 10, tel./fax (25) 644 62 67, kom. 502 173 710, e-mail: iwonex@iwonex.com.pl
www.iwonex.com.pl

„NEKROPOLIA KSIĄŻĄT, PREZYDENTÓW I METROPOLITÓW CZYLI CMENTARZ PRAWOSŁAWNY NA WOLI”

historia

*Co wspólnego z powstaniem cmentarza prawosławnego miał pewien
Duńczyk i książę Pepi?*

*Na czym grobie polichromię wykonał Jerzy Nowosielski?
oraz kto wystawił największą czasownię (czyli kaplicę) po II wojnie
światowej?*

Postawmy sobie na początek pytanie: kto sfinansował powstanie nowego cmentarza? Przewrotnie odpowiedzieć można, że książę Józef Poniątkowski. Jak to się stało? Polacy chcieli postawić pomnik księciu Pepi. Monument zamówiono u duńskiego rzeźbiarza Bertela Thorvaldsena. Pomnik został dostarczony do Warszawy w 1830 roku. Niestety w związku z wybuchem Powstania Listopadowego nie zdążono rozpakować nowej rzeźby, mimo to warszawiacy zdążyli już ją skrytykować za pokazanie księcia w negliżu. Skonfiskowana przez władze rosyjskie, na rozkaz Iwana Paskiewicza, trafiła do Twierdzy Modlin, potem do prywatnej rezydencji namiestnika w Homlu. Po zapłaceniu artyście honorarium w kasie komitetu budowy pomnika po-

została jeszcze pokaźna suma. Rosjanie pobrali 45 tys. złotych z konta komitetu i inżynier saper Filip Iwanowicz Golikow przeprowadził prace ziemne i ogrodnicze na dawnej Reducie Ordona. Obniżono a gdzieś podwyższono wały, zadarniowano, wyznaczono aleje i kwatery, założono klomby, posadzono drzewa i krzewy ozdobne. Tak powstał pierwszy w Warszawie cmentarz prawosławny.

Gdy wchodzimy na cmentarz wita nas proboszcz cerkwi i przełożony cmentarza Nikołaj Iwanowicz Łopatynski. Jego grób znajduje się na wprost świątyni. Posiada ciekawą formę pulpitu z grubą księgą z ewangeliami zapisanymi wczesną wersją cyrylicy dla języka staro-cerkiewno-słowiańskiego.

Cerkiew Jana Klimaka i otoczenie to dziś miejsce pochówku najważniejszych dostojników prawosławia. Tu spoczywa metropolita Jerzy, pierwszy zwierzchnik Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. Uzyskanie autokefalii oznaczało, że już w latach dwudziestych XX wieku polscy prawosławni decydowali o swoim kościelnym życiu samodzielnie, bez jurysdykcji patriarchatu moskiewskiego. Próby uniezależnienia polskich prawosławnych od jurysdykcji Moskwy podejmował już Sejm Wielki pod koniec XVIII wieku. Dla niektórych wiernych było to jednak niedopuszczalne. W momencie wielkich napięć w łonie polskiego prawosławia jeden z księży zamordował w 1923 roku biskupa Jerzego.

Spoczywają tu również kolejni metropolici: Dionizy, który budował kościelne struktury w czasie II Rzeczypospolitej oraz Bazyli, który przewodził kościołowi w PRL-u i na początku zmian ustrojowych. Cmentarz na Woli ma więc dla prawosławnych analogiczną rangę jak dla katolików w Polsce katedra Jana Chrzciciela czy katedra w Gnieźnie - miejsce pochówku prymasów.

Pośród kamiennych nagrobków uwagę zwracają pięknie zdobione

drewniane krzyże. Na grobie Raisy Klinger dekorowane rytymi wizerunkami świętych. Krzyż na grobie Haliny Klinger zawiera scenę pasyjną – ukrzyżowany Chrystus, Matka Boża i Jan pod krzyżem. Obok stoi bardzo charakterystyczny, pomalowany na niebiesko grób ks. Jerzego Klingera, wybitnego prawosławnego teologa. Grób ma szczególną wartość artystyczną, gdyż polichromię wykonał Jerzy Nowosielski. W głównej partii malowidła przedstawiona jest ikona Matki Bożej Orantki. Powyżej znajduje się chusta św. Weroniki z wizerunkiem Chrystusa. Całość otaczają postaci sześciu aniołów.

Maryja jest uchwycona w momencie zwiastowania, Jezus powtarza gest uniesionych rąk, co symbolizuje postawę modlitwy. Złoty kolor szat Maryi to światłość niebiańska, którą otrzymuje cały świat za pośrednictwem Maryi. Pod stopami ma czerwony kobierzec, który symbolizuje godność królewską i jej rolę w dziele zbawienia świata. Aniołowie niosą szaty przysługujące kapłanom. Nagrobek był przez konserwatorów sztuki odnawiany, niestety znów taka renowacja wydaje się ko-

nieczna aby uratować to szczególne dzieło sztuki sepulkralnej.

Kim był ten dla kogo powstał tak charakterystyczny nagrobek? Jerzy Klinger był synem profesora filologii klasycznej, w czasie II wojny światowej, dzięki metropolicie Dionizemu, ukończył tajne Prawosławne Seminarium Duchowne. Po wojnie studiował za granicą m.in. w Paryżu. Po otrzymaniu święceń kapłańskich został skierowany do pracy jako „wiejski pop”. Można się zadziwić ile w tej biografii podobieństw do życia Karola Wojtyły. Jerzy Klinger ściągnął do Kętrzyna swojego przyjaciela Jerzego Nowosielskiego. Tam powstała pierwsza polichromia bizantyjska tego autora. To tam Nowosielski kształtował się jako prawosławny malarz religijny, w otoczeniu rosyjskich emigrantów. Tymczasem Klinger przeniósł się do Warszawy, wykładał na „Chacie” czyli Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Zaprosił Nowosielskiego do wykonania polichromii w dolnej cerkwi Jana Klimaka na Woli. Był cennym teologiem prawosławnym nie tylko w kraju, protagonista ruchu eklezjalnego, w jego pracy naukowej

Czy wiesz że?

- *pierwsi prawosławni byli grzebani na cmentarzach ewangelickich?*
- *cerkiew Jana Klimaka jest grobowcem dla syna*
- *kaplica prawosławna to czasownia, miejsce gdzie nie można sprawować świętej liturgii*

istotne było poszukiwanie „wątków łączących” zachodnie i wschodnie chrześcijaństwo. Salon Klingerów był miejscem dialogu i popularyzacji prawosławnej duchowości i tradycji. Niestety podczas kongresu w Afryce zaraził się nieuleczalną chorobą i zmarł w Warszawie w 1976 roku.

Kto z nas nie lubi czaju? Napój ten rozpropagowali w Warszawie rosyjscy oficerowie. Wsiewołod Istomin był kupcem który zbił fortunę na tej używce. Niedługo potem na rynku powstała duża herbaciana konkurencja: Rosyjskie Towarzystwo Karawana, Kuzniecowa, Szumilin, Perłowa, Małachowa. Kupcy rozpowszechnili również samowar, można nawet zauważyć podobieństwa potężnej kaplicy (czyli czasowni) Istomina z tym urządzeniem. Sklep Wsiewołoda funkcjonował na Krakowskim Przedmieściu, tam gdzie dziś znajduje się księgarnia Bolesława Prusa. Herbaciany magazyn Wsiewołoda Istomina opisał Witold Łaszczyński:

*„Na Krakowskim Przedmieściu, w składnicy herbaty,
Wdychając jej przeróżne wonne aromaty
Śród chińskich na pudełkach i paczkach pantonim
Zasiada jak mandaryn Wsiewołod Istomin. (...)”*

*Powódzenie ma wielkie. Przed piętnastu laty
Królestwo sprowadzało z cesarstwa herbaty.
Rocznie funtów dwadzieścia i osiem tysięcy.
Dziś on jeden sprzedaje cztery razy więcej.*

*Wybrane i nabyte przez publiczność czaje
Trzech pomocników waży, zawija, wydaje:
Pietuchin, Sukow i w rubaszce krasnej Wania,
z warkoczem Chińczyk jest zaś do drzwi i sprzątnia. (...)”*

Dziwić może położenie grobu Sokratesa Starynkiewicza, prezydenta Warszawy. Dlaczego jest tak na uboczu, w odaleniu? Tym bardziej może to zaskakiwać jeśli wiemy, że na cmentarzu obowiązywała hierarchia społeczna. Chłopi, robotnicy, niewykwalifikowani rzemieślnicy byli chowani dalej od cerkwi. Bliżej świątyni kwatery były przeznaczone dla ludzi o wyższym statusie społecznym: kupców, duchownych, urzędników niższego i wyższego szczebla. Inaczej niż na Powązkach Starych, gdzie o miejscu pochówku decydowała zazwyczaj zasobność portfela. Sokrates Starynkiewicz, spoczywał, jak przepis i ranga urzędu nakazywała, w kwaterze nr 1 – najbliżej cerkwi Matki Boskiej Włodzimierskiej, czyli dzisiejszego kościoła Św. Wawrzyńca. Tam chowani byli najważniejsi dostojnicy duchowni i polityczni, kawalerowie

carskich orderów św. Jerzego i św. Anny. Dziś nie ma śladu po tej najważniejszej części cmentarza, ponieważ jest to teren katolickiej świątyni z której nagrobki usunięto jeszcze w dwudziestolecie międzywojennym. Warto zaznaczyć iż grób prezydenta Starynkiewicza jest zadbane, pozostaje pod opieką instytucji miejskich. Jest to wyjątkowa sytuacja, że carski urzędnik jest tak honorowany, pozostał w Warszawie plac i pomnik jego imienia, ale i postać była wyjątkowa. Zakończył długie 17-letnie urzędowanie biedniejszy. Zubożał ponieważ za nietrafione zakupy i inwestycje zwracał z własnych pieniędzy. To w czasie jego kadencji Warszawa zyskała wodociągi, rozwinięto kolej, tramwaje, zbudowano mosty, powstała kanalizacja, co od razu zmniejszyło znacząco śmiertelność warszawiaków. Nie bez przyczyny na pogrzeb prezydenta przybyła prawie cała Warszawa.

Obok grobu prezydenta Starynkiewicza zwraca uwagę miniaturowa cerkiewka. Jest to największa powojenna kaplica grobowa. Czasownię wystawił dla swoich najbliższych Aleksander Gudzwaty.

„Cebulasty hełm wsparty na czterech pękatych kolumnkach. Surowe ściany z ciosów piaskowca, półkolisty portal na osi. Masywne metalowe drzwi zdobią pęki więdących kwiatów z metalu. Smutnych jak śmierć. Wokół wiją się neosecesyjne pręty ogrodzenia. To kaplica Gudzowatych. Sprawia wrażenie, jakby przeniesiono ją wprost ze współczesnych rosyjskich czy ukraińskich czasopism architektonicznych.” – opisywał Jerzy S. Majewski.

Pomnik eklektyczny, modernistyczny nawiązujący do secesji w wydaniu rosyjskim, do świątyń budowanych przez ostatnich Romanowów. Pochowani są tu Aleksander Gudzowaty oraz rodzice milionera, Aleksandra i Eliasza – którzy byli wyznania prawosławnego. Prezes Bartimpeksu nazywał siebie „osobą ekumeniczną”, a w swojej posiadłości pod Warszawą miał podobno kaplicę ozdobioną witrażami z symbolami różnych wyznań.

Na cmentarzu znajdują się też groby Starowierców. Czyli

tych prawosławnych którzy nie zaakceptowali reform kościelnych z XVII wieku. Jednak to już trochę inna historia gdyż jest to odrębny cmentarz przeniesiony z Kamionka.

Wejście do cerkwi Jana Klimaka poza nabożeństwami jest trudne i wymaga uzgodnienia z parafią.

„Oddział najbliższy cerkwi jest przeznaczony na chowanie ciał zmarłych generałów, ich rodzin, także sztab – i oberoficerów ozdobionych krzy-

żem św. Jerzego. Tu także chowani są duchowni prawosławni. W drugim oddziale chowani bywają sztab- i oberoficerowie oraz kupcy. W trzecim dysymisjonowani żołnierze, mieszcianie i ludzie mniej zamożni. Czwarty mieści mogiły ogólne dla zmarłych ubogich po szpitalach” – hierarchia cmentarna.

„Ma pozór bardzo pięknego ogrodu, w którym szerokie ulice, równe aleje, wśród klombów pełnych kwiatów, wznoszące się wspaniałe pomniki i czystość wzorowa czynią to miejsce nader powabnym.” – opisywał cmentarz prawosławny Przewodnik z 1873 roku.

„Większość sklepionych grobów ma albo wyłamane zamki u drzwiczek, lub też płyty marmurowe są rozbite i poniewierają się u grobów (...) Trumny metalowe siłą pootwierane leżą przewrócone, często do góry spodem, nagie szkielety, obdarte ręką świętokradzką, wołają o pomstę” – czasopismo „Robotnik” w 1921 roku.

Konrad Tarnopolski

przewodnik miejski

Profil na facebooku „Warszawa z buta”

Ustalanie zasad korzystania z cmentarza

Zakładanie i rozszerzanie cmentarzy komunalnych należy do zadań własnych gminy. O założeniu (rozszerzeniu) cmentarza komunalnego decyduje rada gminy, a w miastach na prawach powiatu rada miasta, po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego. Jest to konsekwencja ujęcia spraw cmentarzy jako zadań własnych gminy określonego w ustawie z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Także o zamknięciu cmentarza komunalnego decyduje rada gminy lub rada miasta, po zasięgnięciu opinii właściwego inspektora sanitarnego.

Utrzymanie cmentarzy i zarządzanie nimi realizuje właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta). Cmentarze komunalne powinny być przy tym zakładane w zasadzie na terenie każdej gminy lub miasta, jednakże w uzasadnionych przypadkach można założyć cmentarz dla kilku gmin.

Zasady i formy gospodarki komunalnej jednostek samorządu terytorialnego, polegające na wykonywaniu przez te jednostki zadań własnych, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej określa ustawa z 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej. **Gospodarka komunalna** obejmuje zaś w szczególności **zadania o charakterze użyteczności**

publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. Takim zadaniem są też sprawy cmentarzy komunalnych.

Gospodarka komunalna może być prowadzona przez jednostki samorządu terytorialnego, w tym przez gminy, w szczególności w formach **samorządowego zakładu budżetowego** lub **spółek prawa handlowego**.

Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, **organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o:**

- **wyborze sposobu prowadzenia i form gospodarki komunalnej,**
- **wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.**

Uprawnienia te rady i sejmik mogą powierzyć organom wykonawczym.

Samorządowe zakłady budżetowe prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Ustawa o finansach publicznych określa m.in. zakres i zasady działania

oraz organizację samorządowych zakładów budżetowych. Ten akt prawny wskazuje też jakiego rodzaju zadania własne jednostki samorządu terytorialnego mogą być realizowane przez takie zakłady, pozwalając by gmina posługując się samorządowym zakładem budżetowym wykonywała m.in. zadania w zakresie cmentarzy.

Samorządowy zakład budżetowy odpłatnie wykonuje zadania, pokrywając zasadniczo koszty swojej działalności z przychodów własnych. Podstawą gospodarki finansowej samorządowego zakładu budżetowego jest roczny plan finansowy obejmujący przychody, w tym dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, koszty i inne obciążenia, stan środków obrotowych, stan należności i zobowiązań na początek i koniec okresu oraz rozliczenia z budżetem jednostki samorządu terytorialnego.

Samorządowy zakład budżetowy może też otrzymywać z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dotacje przedmiotowe i dotacje celowe, w tym na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji. Samorządowy zakład budżetowy wpłaca do budżetu jednostki samorządu terytorialnego nadwyżkę środków obrotowych, ustaloną na koniec okresu

sprawozdawczego, chyba że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego postanowi inaczej.

Działalność wykraczająca poza zadania o charakterze użyteczności publicznej nie może być prowadzona w formie samorządowego zakładu budżetowego wynika z art. 7 ustawy o gospodarce komunalnej. Dlatego zarządzanie przez gminę cmentarzem za pomocą zakładu budżetowego wyklucza wykonywanie przez ten zakład usług o charakterze komercyjnym. Pogodzenie tych sprzeczności możliwe jest, gdy zarządzanie cmentarzem zostanie ujęte jako działalność statutowa **gminnej spółki kapitałowej**. Forma spółki umożliwia gminie posłużenie się własną jednostką organizacyjną, stwarzając też w zasadzie gwarancję samowystarczalności finansowej przedsięwzięcia.

Jednostki samorządu terytorialnego mogą też w drodze umowy powierzać wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, z uwzględnieniem przepisów

m.in. ustawy o finansach publicznych, w trybie przepisów ustawy z 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz ustawy z 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi, a przede wszystkim przepisów ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Jak stanowi art. 2 ust. 1 ustawy o cmentarzach utrzymanie cmentarzy komunalnych i zarządzanie nimi należy do właściwych wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), na których terenie cmentarz jest położony.

Z tego zapisu niejednokrotnie nieślusnie wywodzono, że to właśnie do kompetencji organu wykonawczego gminy należy ustalanie regulaminów cmentarza, a także wysokości stawek opłat za korzystanie z niego.

Zgodnie z art. 40 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych **gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy**. Na mocy ustawy o samorządzie gminnym organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie m.in. **zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów**

i urządzeń użyteczności publicznej. Przepis ten jest podstawą ustalenia, w drodze uchwały rady gminy, zasad korzystania z obiektu cmentarza. Najczęściej zasady te określa się jako regulamin cmentarza.

Z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej wynika, że organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Tak więc **stawki opłat za korzystanie z obiektów cmentarnych** ustalane powinny być także w drodze **uchwały rady gminy**.

Z przepisu tego jednak nie wynika, że uchwała taka ma charakter przepisu gminnego, gdyż art. 4 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej nie daje podstawy do podjęcia uchwały będącej aktem prawa miejscowego.

Z powyższych względów uchwała tego rodzaju nie powinna być publikowana w wojewódzkim dzienniku urzędowym, ani termin jej wejścia w życie

nie powinien być uzależniony od takiej publikacji. Byłoby to bowiem sprzeczne z art. 13 ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

ORZECZNICTWO

Art. 40 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 41 ust. 1 i ust. 2 powołanej ustawy o samorządzie gminnym nie daje podstaw do stanowienia aktów prawa miejscowego, z zastrzeżeniem stanowienia przepisów porządkowych, przez organ wykonawczy gminy. Tylko gdy przepisy ustaw szczególnych przyznają taką kompetencję, organ wykonawczy jest właściwy do stanowienia aktów prawa miejscowego. Art. 2 ust. 1 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych takiej kompetencji wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) nie przyznaje.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 października 2009 r., I OSK 252/2009

Gmina zarządzająca bezpośrednio cmentarzem komunalnym, może określać w drodze uchwały opłaty za usługi związane z pochowaniem zwłok. Uchwała taka nie stanowi przepisów gminnych w rozumieniu art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. 1990 r. Nr 16 poz. 95 ze zm.).

Uchwała SN - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 26 września 1995 r., III AZP 22/95

Gmina, która zarządza bezpośrednio cmentarzem komunalnym może wprawdzie określać w drodze uchwały opłaty za usługi związane z pochowaniem zwłok, ale adresatem takiej uchwały (która nie stanowi przepisów gminnych w rozumieniu art. 40 ustawy o samorządzie gminnym) są aktualni i przyszli „posiadacze” grobów. Uchwała taka stwarza ofertę warunków

dla świadczenia usług w zakresie korzystania z cmentarza komunalnego. Wysokość tych opłat nie powinna być dowolna, ale powinna uwzględniać planowane, roczne koszty utrzymania cmentarza i ich rzeczywistą kalkulację opłaty te będą bowiem stanowiły pewną rewindykację tych kosztów.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 26 maja 2004 r. I SA/Sz 135/2004

Do cmentarzy wyznaniowych mają zastosowanie wszystkie bezwzględnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Ich zarządcy mogą ustanawiać własne regulaminy, ale postanowienia tych regulaminów nie mogą naruszać przepisów ustawy ani wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2005 r. I ACa 853/2004

Zasadnicza odmienność między gospodarką komunalną, a działalnością gospodarczą polega głównie na tym, że gospodarka komunalna nie ma celu zarobkowego. Musi się ona mieścić w ramach działalności komunalnej, a jej obligatoryjnym celem pozostaje wykonywanie zadań własnych gminy, w tym zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty (zadań użyteczności publicznej). Gmina jest przede wszystkim organem władzy publicznej, przez co siłą rzeczy musi przejąć określone funkcje interwencyjne w gospodarce. Chodzi tu zwłaszcza o dziedziny działalności społecznie niezbędnej, w których podmioty prywatne nie są zainteresowane podjęciem działalności (np. brak opłacalności), o tworzenie no-

wych miejsc pracy, o podtrzymywanie lokalnych tradycji i lokalnych ośrodków aktywności gospodarczej i kulturalnej.

Wyrok NSA Ośrodek Zamieszcowy w Gdańsku z 19 stycznia 2003 r., SA/Gd 1968/2002

Gmina może zorganizować przetarg w celu wyłonienia przedsiębiorstwa dla prowadzenia działalności w zakresie zadań własnych gminy. Warunki przetargu nie mogą jednakże przyznawać zwycięzcy przetargu prawa ograniczenia konkurencji w zakresie swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez inne podmioty w tych obszarach, które nie wiążą je bezpośrednio z realizacją przez gminę jej zadań własnych, na przykład w zakresie świadczenia usług pogrzebowych na cmentarzach komunalnych realizowanych na warunkach konkurencji.

Wyrok Sądu Antymonopolowego z 2 października 1996 r., XVII Amr 37/96

Nadanie regulaminu cmentarza komunalnego nie jest ustawową kompetencją burmistrza, czyli organu wykonawczego. Cmentarz komunalny jest obiektem użyteczności publicznej. Organem właściwym do ustalania regulaminu cmentarza jest rada gminy.

Wyrok NSA z 6 października 2009 r., I OSK 252/09

Działalność cmentarna świadczona przez jednostki samorządu terytorialnego stanowi usługę komunalną o charakterze użyteczności publicznej. Ustalenie zaś wysokości opłaty za tę usługę nie może być uznane za przepis aktu normatywnego (aktu prawa miejscowego).

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z 9 lutego 2010 r., PN. II.0911-32-10

Paweł Górski

ze świata

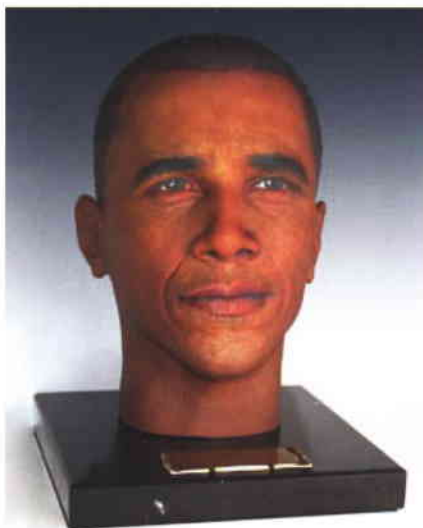
Inteligentne trumny przyszłości

Branża pogrzebowa jako jedna z wielu uchowała się bez ingerencji mediów społecznościowych oraz najnowszej technologii.

Według Perfect Choice Funerals, który jest częścią National Association of Funeral Directors (NAFD) w Wielkiej Brytanii, inteligentne trumny, mogą zmienić ten stan i sprawić, że szybko staną się bardzo popularnym przedmiotem.

Czym będzie się wyróżniać? Inteligentna trumna ma zawierać panele zmieniające kolor, wmontowane głośniki przez które możliwe będzie wysłuchanie mowy pogrzebowej, ulubionej piosenki a nawet całej playlisty bądź wybranego specjalnie na tą okazję wiersza. Dodatkowo możliwością jest umieszczenie na

trumnie dużego ekranu, na którym wyświetlane będą kondolencje pisane na Facebooku bądź poprzez Twitter'a.

Dodatkowo Perfect Choice Funerals jest liderem w zapewnianiu innowacyjnych rozwiązań dla branży pogrzebowej. Zajmują się personalizowanymi pochówkami które nie są dostępne w typowych domach pogrzebowych. Zielone pogrzeby, ekologiczne trumny stworzone z biodegradowalnych materiałów, to niektóre z proponowanych usług.

Nie są oni jednak pionierami w łączeniu przemysłu funeralnego z najnowszą technologią. W 2014 roku Dom Pogrzebowy Cremation Solutions z USA oferował innowacyjne urny 3D w kształcie głowy osoby zmarłej. Jedyne co jest potrzebne do wykonania tak oryginalnej urny to dostarczenie do zakładu fotografii zmarłego.

R E K L A M A

Największa baza cmentarzy w Polsce.

Ogólnopolska baza firm i zakładów pogrzebowych.

Już dziś zareklamuj się na najpopularniejszym i najczęściej odwiedzanym portalu funeralnym! Podpisz umowę na pół roku, za pierwszy miesiąc reklamy zapłacisz tylko 1 zł!

Polskie-Cmentarze.pl

MIEJSCE PAMIĘCI

**„NAMIOTY MITKO SPRAWDZIŁY SIĘ
W KAŻDYCH WARUNKACH”
- WŁAŚCICIEL ZAKŁADU POGRZEBOWEGO**

PRODUCENT NAMIOTÓW POGRZEBOWYCH

Do 5 lat gwarancji na stelaż

Namioty Mitko to m.in.:

- łatwy transport
- wodoszczelność
- montaż w 5 minut
- złote i srebrne wykończenia
- dowolne nadruki reklamowe

www.mitko.pl | tel. 32 720 63 56

Miasto Poznań ze stuprocentowym udziałem w spółce **MTP**

Minister Skarbu Państwa i Prezydent Miasta Poznania podpisali umowę przekazania przez Skarb Państwa 60% udziałów spółki Międzynarodowe Targi Poznańskie. Miasto Poznań stało się teraz jedynym właścicielem posiadającym 100% jej udziałów.

Podpis pod umową zmieniającą strukturę właścicielską MTP złożyli 5 października 2015r. na terenie Targów Andrzej Czerwiński, Minister Skarbu Państwa i Jacek Jaśkowiak, Prezydent Miasta Poznania. Do momentu podpisania umowy Skarb Państwa posiadał 60 procent udziałów w spółce. Od dnia zawarcia umowy komunalizacyjnej, Międzynarodowe Targi Poznańskie w 100 procentach należą do Miasta Poznania.

Międzynarodowe Targi Poznańskie są liderem rynku targowo-konferencyjnego w Polsce i ważnym miejscem wymiany myśli gospodarczej w Polsce. Ze swoją ponad 90-letnią tradycją jesteśmy najdłużej funkcjonującym przedsiębiorstwem targowym w Polsce. Od początku swojego istnienia do lat pięćdziesiątych dwudziestego wieku, Targi były spółką miejską. Później stały się jednostką Polskiej Izby Handlu Zagranicznego z siedzibą w Warszawie. W roku 1990 z inicjatywy władz Miasta Poznania we współpracy z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą utworzono spółkę Międzynarodowe Targi Poznańskie sp. z o.o. W efekcie zawartych porozumień Miasto Poznań stało się udziałowcem Spółki, obejmując pakiet 40% jej udziałów.

W portfolio produktów MTP znajduje się ponad sto targów organizowa-

nych w cyklach rocznych lub dwuletnich. W roku 2014 w 69 wydarzeniach targowych organizowanych na terenie poznańskich targów wzięło udział ponad 11 tys. wystawców, w tym 2,5 tys. z zagranicy. Targi i konferencje odwiedziło ponad 1 mln 100 tys. gości z całego świata.

Międzynarodowe Targi Poznańskie wspierają promocję polskiej gospodarki za granicą. Współpracują z ministerstwami, Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości, stowarzyszeniami i izbami gospodarczymi. Są organizatorem wystąpień narodowych na największych światowych targach. Przykładem jest stoisko polskie, orga-

nizowane przez MTP na targach nowych technologii CeBIT, które odwiedziła Kanclerz Niemiec Angela Merkel, czy też ekspozycja naszej branży gamingowej na Targach ChinaJoy 2014 w Szanghaju. Międzynarodowe Targi Poznańskie są realizatorem Branżowego Programu Promocji Mebli i Odzieży oraz Rynku Gier Video. W ubiegłych latach, w ramach Programu Promocji Ogólnej Ministerstwa Gospodarki wspierały polski biznes m.in. na perspektywicznych rynkach Kazachstanu i Kanady, a obecnie na rynku brazylijskim i tureckim.

Źródło: MTP

Wiedeńskie Muzeum Pochówku

polecamy

Historia Wiednia przekonuje, że śmierć nie musi być smutna, a ostatnia droga smętnym konduktem. Przeciwnie - może być bajecznym pożegnalnym przedstawieniem przygotowanym przez nieboszczyka. To właśnie w Wiedniu śpiewa się o „schöne Leich” - co w dosłownym tłumaczeniu oznacza po prostu „piękne zwłoki”.

Muzeum Pochówku w Wiedniu założono w 1967 r. Nie mogło powstać gdzie indziej, wszak tutaj istnieje powiedzenie „piękny pogrzeb”, tu śmierć dawno oswojono i nie straszono nią. Podobnie jest jedynie w Meksyku, gdzie odbywają się barwne fiesty śmierci, pełne kolorowych, radosnych, pieczonych z ciasta kościotrupków do jedzenia, gdzie cmentarz staje się miejscem wspólnych uczt i życia, a kolorem żałoby jest kolor biały.

Wiedeńskie Muzeum Pochówku jest pierwszym takim muzeum na świecie. Znalazło naśladowców m.in. w Holandii i Hiszpanii. Można przyjąć, że w Wiedniu nikogo nie szokowało, raczej ciekawiło; do dziś jest ulubionym celem turystów, obok obrazów Klimta i Schönbrunn to „dziwactwo” mówi wiele o naturze wiedeńczyków.

Od 1987 roku dyrektorem Muzeum Pochówku jest dr Wittigo Keller, znany etnolog, specjalista kultury śmierci i pochówku, niezwykle barwnie i nomen est omen - żywo mówiący o obyczajach pochówkowych. Muzeum ma pozwolić przyrzuć się tabu śmierci z bliska.

Podczas corocznej „długiej nocy muzeów” to właśnie Muzeum Pochówku wydaje się być największą atrakcją. W tę jedyną noc gwarantuje szczególne przeżycie: przymiar-kę do wiecznego spoczynku w trumnie. W 2010 r. w noc 1 października w kolejkach do Muzeum Pochówku stanęło 5 tysięcy ciekawskich, a 2 tysiące osób, w tym większość pań, zdecydowało się na próbę położenia do trumny. – Najmłodsza była nastolatka, najstarsza miała 88 lat. Uznała, że całkiem wygodnie się leży, może i wygodniej niż w łóżku – wyjaśnia dr Keller. Dodał, że chętni testowali różne rodzaje „wyposażenia” ostatniego „mieszkanka” – uznali zgodnie, że nie ma co oszczędzać na poduszce czy obiciu drewnianego domu – w końcu ma wystarczyć na wieczność! Jak dotąd jednak

nikt nie zdecydował się na pochówek w „siedzącej trumnie”, której prototyp można zobaczyć w muzeum.

Ostatnie wiedeńskie „piękne pogrzeby”

Wiedeń pamięta dwa wielkie pogrzebowe przedstawienia z końca XX wieku: wielkie imperialne pożegnanie Zyty, ostatniej cesarzowej Austrii, w 1989 roku i ostatni show Falco, kultowego muzyka austriackiego w roku 1998. Obydwa przedstawienia pogrzebowe to całodniowe uroczystości, pożegnania, wpisy kondolencyjne, zdobne rekwizyty.

Trumna nieboszczki Zyty pokryta tkaninami w cesarskich barwach, strojnie przybrany zaprzęg sześciu koni, dostojna karoca, nie mniej teatralnie ubrani uczestnicy. Jeśli palili papierosy, to tylko takie ze specjalnego czarnego pudełka

– można zobaczyć go je w muzeum. Jak w wieku XIX, kiedy to znana była trasa przemarszu konduktu i anonsowano w prasie: „dysponuję apartamentem z oknami wychodzącymi na trasę żałobnego konduktu”, w kwietniu 1989 roku wynajmowano „łóż z widokiem na ostatnią drogę cesarowej Zyty”. Wynajmowano takie „łóż” za słońną opłatą, jeśli ktoś winszował – z lampą szampana, już nie za zdrowie, ale za wieczną szczęśliwość szanownego nieboszczyka.

Pamiątki po obu „wielkich zmarłych” sprzedawały się jak świeże bułki – T-shirty, obrazki, czego tam nie było. Sty-pa po Zycie, księżnej domu Burbonów i Parmy, zawierała w menu szynkę parmeńską z melonem. Falco odchodził w mahoniowej trumnie, przykryty czerwonym płaszczem z gronostaja à la jego ukochany król Ludwik II, pośród wycia dzieciątek Harleyów Davidsonów. To był ostatni występ muzyka. Pozostała też nie mniej wybredna mogiła na Centralnym Cmentarzu: dwumetrowa płyta CD z pleksi z wizerunkiem Falco; ciągle są tam świeże kwiaty, liściki czy maskotki. Skromniejszy, ale też widowiskowy był pogrzeb burmistrza Wiednia, Helmuta Zilka w 2008 r.

Pieróg, trumna wielorazowego użytku i nóż prosto w serce

Pierwszą prywatną luksusową firmą, organizującą wyjątkowe pogrzebowe widowiska już w pierwszej połowie XIX wieku była „Entreprise des Pompes Funèbres”, oczywiście z francuska nazwana. Zachował się XIX-wieczny powóz konny, przetrwała nazwa Pompfüneberer - w wiedeńskim dialekcie oznacza postać w odświętnym uniformie, z napoleońskim kapeluszem-pierogiem, który był nakryciem głowy zarezerwowanym dla obsługi pogrzebów. Goście pogrzebów zaś wypożyczali odświętne stroje ża-

łobne w jednym z ekskluzywnych „zakładów towarów żałobnych”. Tak spowici w czernie mogli opłakiwać znanego lub nieznanego nieboszczyka podczas pięknego pogrzebu. Jak zaznacza dyrektor Muzeum, Wittigo Keller, do XVIII wieku praktycznie nie chowano w trumnach, nazywanych „drewnianymi piżamami”, były bowiem wielkim wydatkiem. Kupowane za życia, stawały się domowym meblem, szafą, stąd na wiekach malunki kwiatów, by nieco udomowić „mebel”.

Pochówki w trumnach zaczęły wymagać więcej przestrzeni, cmentarze się rozrastały. Syn Marii Teresy, Józef II Habsburg, nie był zwolennikiem wielkich pogrzebowych kreacji, uroczystości, grobowców. Uznawał to za marnotrawstwo pieniędzy i miejsca na cmentarzach – nakazał więc budować „wielopiętrowe” groby, mieszczące nawet sześć osób, owinięte jedynie workami z lnu, układane jedna na drugiej. Tak pochowano właśnie Wolfganga Amadeusza Mozarta.

W 1784 roku Józef II Habsburg, reformator, wprowadził tzw. józefińską trumnę gminną – pudło wielorazowego użytku, dla dorosłych i dla dzieci. Ruchome dno uwalniano za pomocą dźwigni i zmarli zaszczyli w workach wypadali dołem. Oszczędności miejsca miało pomóc posypanie ciał wapnem – miały szybko zniknąć. Ot, reformator. Oburzeniu nie było końca, powrócono

Trumna wielorazowego użytku, foto. B. Dżon

do trumien indywidualnych.

Innym ciekawym rekwizytem w muzeum wiedeńskim jest pewien sztylet o obosiecznym 19-centymetrowym ostrzu. Poczynając od XIX wieku, w Austrii dopuszcza się wciąż akt medycznego przebicia serca po stwierdzeniu zgonu, wykonywany przez lekarza, według zapisu np. w testamencie. Zamówił je między innymi dramaturg, pisarz i lekarz, Artur Schnitzler, w 1931.

Piękny jak nieboszczyk

Fachowe dżgnięcie było odpowiedzią na XIX-wieczne opowieści o porzniętych wiekach trumien, ludziach grzebanych za życia i budzących się w trumnie. W tym czasie zdecydowano również o przechowywaniu nieboszczyków w otwartych trumnach przez co najmniej dobę. W muzeum można usłyszeć głośny alarm budzika ratunkowego z 1828 roku, który z kostnicy dzwonił w domu grabarza, jeśli linka umocowana do dłoni zmarłego została poruszona. A zdarzało się to często, ku udręce grabarzy, ponieważ gazy pośmiertne zmieniały pozycję ciała, jakby zmarły się ruszał. Dołożono grabarzom nawet centralki ze świetlną informacją, która to trumna wzywa.

Do dobrego tonu, jak pokazuje muzealna ekspozycja, należały pośmiertne zdjęcia, zgodnie z mottem zakładu fotograficznego Albina Mutterera, który „reprodukował nie-boszczyków jak żywych, z uderzającym podobieństwem”. Szczególnym miejscem w tym zakładzie było atelier dla nieboszczyków,

szczególnym zaś rekwizytem krzesło, na którym sadzano sztywniejącego zmarłego, bezpiecznie mocowanego. Paleta do nadawania bladej twarzy żywych kolorów była szeroka, a ostatni retusz nadawał spojrzeniu zmarłego blask życia. Do ostatniego zdjęcia dojeżdżał zmarły zwykłym tramwajem, dorożką, póki Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ze względów higienicznych nie zakazało w 1891 roku publicznego transportu nieboszczyków.

W Wiedniu, jak pokazuje Muzeum Pochówku, nie brakowało kreatywności w organizowaniu ostatniej drogi: nocne tramwaje pogrzebowe, odbierające zmarłych z całego miasta, czy też wagon pogrzebowy Stowarzyszenia Linii Kolejowych, którym na przykład przywieziono ciało cesarzowej Elżbiety z Genewy. Tramwaj jeździł tylko rok, bo masowość tej ostatniej drogi była w Wiedniu trudna do przyjęcia, tak jak idea „pneumatycznego” transportu zwłok – przesyłki trumien specjalnym podziemnym kanałem wprost na Cmentarz Centralny.

Lepiej się w końcu przyjęło kremowanie zwłok, urosła więc nowa gałąź w dziedzinie pochówku: projektowanie oryginalnych ostatnich „pomieszczeń” na prochy – urn. Piłka nożna, belle epoque, modernistyczna urna, co kto woli, by umieścić swoje 500 gramów prochu. Tu technika poszła dalej – można się zmienić w diament wprost z prochów, płacąc od ok. 5 tysięcy do prawie 14 tysięcy euro za wuja, babkę, czy żonę, których umieścimy w broszce, pierścionku czy kolczyku – do noszenia w uchu, pępku, nosie, jak wyjaśnia szef muzeum, by mieć bliskich zawsze blisko. Diamentów jednak zobaczyć w muzeum nie można, za to pierwsze prochy próbných kremacji wiedeńskich – owszem, ale końskie.

Wystarczy, by zachęcić do odwiedzenia Muzeum Pochówku - Bestattungsmuseum przy Goldeggasse 19 w czwartej dzielnicy Wiednia? Powinno, bo można się przekonać, co oznacza „piękny pogrzeb” - po wiedeńsku.

Źródło: **Jolanta Kawka**,
Polonika nr 190, listopad 2010

R E K L A M A

AKCESORIA FUNERALNE

**NIEZASTĄPIONE W TWOJEJ FIRMIE
NOSZE PODBIERAKOWE
MODEL PRT-YXH-4B**

**REGULOWANA
DŁUGOŚĆ**

**LEKKIE
I WYTRZYMAŁE**

SKŁADANE

**KOMPLET PASÓW
SPINAJĄCYCH**

PRIMA-TECH S.C.
ul. Górna 2A
42-262 Poczesna k/Cz-wy

**PRIMA
TECH**

tel./fax/ +48 34 328 51 48
e-mail: primattech@op.pl
www.funeralne.com

Targi Pogrzebowe w Austrii

DEVOTA 2015

W liczącym nieco ponad jedenaście tysięcy mieszkańców powiatowym mieście Ried im Innkreis, leżącym w kraju związkowym Górna Austria odbyły się w dniach 25-27 września 2015 r Targi Pogrzebowe DEVOTA.

Targi zgromadziły stu dwudziestu trzech wystawców głównie z Austrii i Niemiec ale byli też przedstawiciele Włoch, Holandii, itd. Jak zwykle nie zabrakło wśród wystawców także naszych rodaków. Polskę reprezentowała firma GRAVELINE reprezentowaną przez jej właściciela Tadeusza Moczarskiego oraz firmę PRIMA-TECH S.C.

Cóż można powiedzieć o imprezie, Targi inne niż te do których jesteśmy przyzwyczajeni. Dużo przestrzeni natomiast mało osób odwiedzających. Odnoszę wrażenie, że na targi przyjeżdżają tylko osoby zainteresowane kupnem lub poszerzeniem oferty usług i towarów oferowanych przez dany zakład pogrzebowy. Myślę, że wśród odwiedzających nie było tzw. pytaczy i zbieraczy gadżetów funeralnych.

W trakcie targów były zorganizowane różnego rodzaju prelekcje i wystąpienia i szkolenia osób związanych z usługami cmentarno – pogrzebowymi. Przed głównym wejściem na ekspozycję był wydzielony fragment ekspozycji poświęcony tylko nagrobkom, ale nagrobkom w stylu niemieckim. Nagrobki nie takie do których jesteśmy przyzwyczajeni odwiedzając nasze nekropolie, duże płyty kamienia. Prezentowane nagrobki to głównie kompozycje kwiatowe, bądź połączenie nasadzeń kwiatowych z drobnymi kamieniami. Wśród wystawców można było zauważyć kilka firm produkujących szlachetne kamienie z prochów zmarłych. Jak mówili mi wystawcy produkcja kamieni w Austrii oraz w południowych Niemczech zaczyna się dość dynamicznie rozwijać, czego nie można powiedzieć o Polsce gdzie kilka firm zagranicznych próbował wejść z produktem na nasz rynek raczej z marnym skutkiem.

Anna Wolicka

DOBRA MARKA

wywiad

Z **Alain Mompert** – Dyrektorem Generalnym firmy Laboratoires Ceetal rozmawia **Aleksander Głowacki**

AG: Od ilu lat istniejecie na rynku profesjonalnego utrzymania czystości i jaki jest zasięg Waszej działalności?

AM: Laboratoires Ceetal produkuje preparaty chemiczne od 1962 r. i dystrybuuje do 55 krajów. Natomiast od ponad dwudziestu lat firma istnieje na rynku polskim mając swoją siedzibę w Gdyni.

Jakie produkty oferuje firma Laboratoires Ceetal?

Laboratoires Ceetal oferuje preparaty do dezynfekcji, czyszczenia, dezodoryzacji, higieny, utrzymania technicznego i ochrony powierzchni, przeznaczone do użytku profesjonalnego.

Na co zwracają największą uwagę klienci wybierając Waszą markę?

Z uwagi na fakt, że środowisko naszych klientów ulega szybkim zmianom, gdyż ciągle zmienia się prawo, ewoluują techniki pracy, a środowisko zajmuje coraz to ważniejsze miejsce, w związku z czym ciągle dostosowujemy naszą ofertę do nowych wymogów rynku. Myślę, że jest to bardzo istotna kwestia dla naszych kontrahentów. Poza tym sądzę, że klienci doceniają naszych doradców, którzy potrafią ich wysłuchać, przeanalizować potrzeby, a co za tym idzie, dobrać najlepsze rozwiązania produktowe.

Co jest odpowiedzialne za Wasz sukces?

Jestem przekonany, że najważniejszym czynnikiem naszego sukcesu jest bardzo wysoka jakość i wydajność oferowanych produktów. Dużą uwagę kładziemy na wysoki standard obsługi klientów. Systematycznie badamy poziom zadowolenia klientów, co dotyczy zarówno jakości naszych preparatów, kontroli terminowości dostaw, jak i stan dostarczonej przesyłki odbiorcom. Zatem nasi wieloletni kontrahenci ufają nam i doceniają nasze starania w tym zakresie.

Kluczowe osiągnięcia w branży?

Ciągle się rozwijamy i jeszcze wiele zadań przed nami. Laboratoires Ceetal posiada ISO 9001 i ISO 14001 dotyczące całej naszej działalności twórczej, produkcyjnej i handlowej. Za kluczowe osiągnięcie uznaję w ostatnim czasie wprowadzenie na rynek oferty produktów EcoChoix, która gwarantuje lepszą ochronę człowieka i środowiska.

W ciągu kilkunastu lat obecności na rynku polskim nasze produkty zdobyły uznanie kontrahentów i kilka nagród. Warto wymienić chociażby dyplom w konkursie Złoty Orbital pod Patronem Ministra Gospodarki i Krajowej Izby Gospodarczej dla produktu o dużej skuteczności w zwalczaniu grzybów, bakterii i wirusów AGRI'GERM 2000, dyplom Srebrne Clean-Eco 2000 w kategorii utrzymania czystości dla środka myjącego.

go i dezynfekującego MAJOR C 100. Jestem również dumny, że nasza firma istnieje w Polsce od ponad 20 lat.

Która lub, które z Pana cech przyczyniła/przyczyniły się do rozwoju Pana firmy?

Trudne pytanie, jednak myślę, że do rozwoju firmy przyczyniła się moja wytrwałość i konsekwentne dążenie do realizacji wytyczonych sobie celów oraz umiejętność doboru właściwych osób, którzy w stu procentach identyfikują się z naszą firmą.

Jakie produkty możecie zaproponować dla branży pogrzebowej?

Produkujemy i oferujemy szeroki wachlarz preparatów chemicznych, które znajdują zastosowanie w zakładach pogrzebowych, kaplicach, prosektoriach, karawanach, szpitalach. W ofercie posiadamy preparaty dezynfekujące, myjące powierzchnie i wyposażenie (stoły, narzędzia, meble, pojem-

niki na odpady itd.), do dezodoryzacji pomieszczeń, higieny rąk, jak i odwaniania i udrażniania kanalizacji.

Największe wyzwanie do tej pory?

W ostatnim okresie sadzę, że z dużym powodzeniem udało się nam rozwinąć sprzedaż produktów służących do dezynfekcji, mycia i odkamieniania powierzchni w branży hodowców zwierząt. Niedawno zaczęliśmy pracować nad wdrożeniem naszych rozwiązań dla straży pożarnej.

Jakie plany na kolejne miesiące?

W najbliższym czasie planujemy przedstawić ofertę konkretnych produktów dedykowanych branży pogrzebowej. Myślę tu o preparacie myjąco-dezynfekujący wszelkie powierzchnie zmywalne. Preparat występuje w kilku wersjach zapachowych i kilku formach pakowania.

Dziękuję za rozmowę.

Służby mundurowe doceniają swoich pracowników także po śmierci

Z końcem lipca br. weszło w życie Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 lipca 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Straży Granicznej ze środków właściwego organu Straży Granicznej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz.U. 2015 poz. 1029).

W § 3.1. zamieszczonego poniżej rozporządzenia czytamy:

„Na pokrycie kosztów pogrzebu zorganizowanego przez właściwy organ Straży Granicznej nie może on wydatkować kwoty większej niż sześciokrotność obowiązującej w dniu pogrzebu kwoty bazowej dla funkcjonariuszy nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.”

Jakie są to kwoty? Mówi o tym Ustawa Budżetowa na rok 2015 z dnia 15 stycznia 2015 r. kwoty bazowe dla:

- a) osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe – w wysokości 1 766,46 zł,
- b) członków korpusu służby cywilnej, etatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracowników Rządowego Centrum Legislacji, ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckich Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszy Służby Celnej, członków służby zagranicznej niebędących członkami korpusu służby cywilnej – w wysokości 1 873,84 zł,
- c) członków Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych – w wysokości 1 523,29 zł,
- d) żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy – w wysokości 1 523,29 zł;

Red.

Bolonia „stolicą” światowej branży pogrzebowej

z branży

W dniach od 16 do 19 września 2015 roku po raz kolejny Bolonia została „stolicą” światowej branży pogrzebowej. W tym pięknym włoskim mieście odbyło się spotkanie Światowej Organizacji Firm Pogrzebowych FIAT IFTA, Europejskiej Federacji firm Pogrzebowych EFFS oraz włoskiego stowarzyszenia pogrzebowego FENIOF. Całość przedsięwzięcia była koordynowana przez organizatora targów firmę TANEXPO. W ciągu tych 3 dni uczestnicy konferencji nie mieli możliwości aby się nudzić. Przez cały czas odbywały się prezentacje oraz wykłady. Uczestnicy mieli również możliwość zapoznania się z ofertą kilkunastu firm które zaprezentowały swoje nowości. Wśród zwiedzających największe zainteresowanie wzbudził bardzo ciekawy nagrobek, w którym można było złożyć kilka urn z prochami. 16 września podczas walnego zgromadzenia członków EFFS odbyły się wybory do zarządu tejże organizacji. Obrady nie były łatwe. Dość mocno swojej pozycji w federacji bronili Niemcy, którzy przez ostatnie lata kierowali EFFS. Finałnie po rozmowach i po przeprowadzeniu głosowania nowym Prezesem EFFS został Włoch Govani Primavesi. Wieczorem tego samego dnia ważnym wydarzeniem była również uroczysta kolacja z okazji 50 rocznicy włoskiego stowarzyszenia pogrzebowego FENIOF.

Od lewej Alessandro Bosi Sekretarz włoskiego Stowarzyszenia FENIOF, Marek Cichewicz oraz Renato Miazolo – prezes FENIOF

17 września oprócz codziennych wykładów miało miejsce walne zgromadzenie członków narodowych FIAT IFTA. Oprócz podsumowania z działalności na ostatnie 12 miesięcy zaprezentowana została koncepcja Międzynarodowej Wymiany Studentów oraz Ludzi związanych z branżą pogrzebową, którzy chcieliby poznać zasady oraz prawo w różnych stronach Świata. Program szkoleń zakłada miesięczne spotkanie we wcześniej ustalonym kraju gdzie uczestnicy będą podnosić swoją wiedzę z zakresu jakości usług,

propagowania balsamacji i tanatoko-smetyki, poszerzania swojej wiedzy na temat zwyczajów i obrządków pogrzebowych. FIAT IFTA będzie odpowiadała za całość przedsięwzięcia. Koszty związane z w/w szkoleniami będą musiały być w 100% pokryte przez uczestników. Ogólnie jest to wspaniała idea, która mam nadzieję zostanie wprowadzona w życie już w 2016 roku. A może jedno z pierwszych szkoleń obędzie się w Polsce? Kto wie!

Kolejnym ważnym punktem spotkania FIAT IFTA była pomoc w stwo-

rzeniu Afrykańskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego. Dzięki uporowi kilku osób w Bolonii podpisano porozumienie kilku krajów z czarnego lądu, które dążą do rozwoju naszej branży w ich regionie.

Bardzo ciekawym elementem spotkania był wyjazd do Mediolanu na wystawę World Expo, które jest poświęcone żywności. Wspaniałym doznaniem było wejście do polskiego pawilonu przez magiczny ogród, gdzie z głośników słyszać było walca z filmu Noce i Dnie. Nasz kraj oprócz czekolady Wedla, różnego rodzaju trunków, wędlin, bursztynów zaprezentował krótki film animowany o Chrztu Polski po dziś. Naprawdę warto było wybrać się do Mediolanu aby zobaczyć, że nasz kraj na tle innych wypada bardzo interesująco.

Na sam koniec zapraszam Wszystkich z polskiej branży pogrzebowej do

Sala obrad z uczestnikami

uczestnictwa w konwencji FIAT IFTA, która odbędzie się dniami od 30 maja do 2 czerwca w Montrealu w Kanadzie. Będziecie mogli Państw wziąć udział

w szkoleniach i prezentacjach. W tych dniach również odbędą się wybory do zarządu FIAT IFTA.

Marek Cichewicz

ze świata

Funeral Consumer Alliance *chce aby domy pogrzebowe* *ujawniały na swoich stronach* *internetowych pełne cenniki usług*

Obecnie w USA większość zakupów i usług załatwianych jest za pośrednictwem Internetu. Dziwi więc fakt, że nie wszystkie domy pogrzebowe prowadzą strony internetowa na których klienci znaleźliby wszystkie potrzebne informacje, zwłaszcza związane z cennikiem prowadzonych usług.

Poddane badaniu zostały domy pogrzebowe na terenie Waszyngtonu i okolic.

Cena kremacja bez ceremonii pogrzebowej waha się w przedziale od

1,295\$ do 7,595\$, jednak jeśli chodzi o pełną usługę mowa jest już o koscie w wysokości 3,770\$ - 13,800\$.

Tak duża różnica w cenie tej samej usługi spowodowana jest brakiem efektywnej konkurencji.

Funeral Consumer Alliance (Związek ochrony praw odbiorców usług pogrzebowych) żąda pełnego ujawnienia kosztów na swoich stronach internetowych domów pogrzebowych.

Tylko 38 z losowo wybranych 150 domów pogrzebowych posiadało na

swoich stronach internetowych pełną listę kosztów, a 24 nie ujawniło cennika ani na stronie, ani nie odpowiedziało na maila albo telefonu w tej sprawie.

Związek na rzecz ochrony praw odbiorców usług pogrzebowych chce wprowadzić regulacje, na której podstawie wymagane będzie lepsze ujawnienie kosztów na stronach internetowych.

Nasuwa się konkluzja, że nie tylko w Polsce w dużej ilości zakładów nie znajdziemy nigdzie cennika usług.

Dziesięcina

na cmentarzach parafialnych

Kwestia dziesięciny jest problemem, z którym walczy wielu chrześcijan. Wielu chrześcijan jednak nie chce poddać się biblijnym napomnieniom w kwestii oddawania Bogu ofiary. Dziesięcina / ofiara ma być czymś radosnym, ma dawać nam błogosławieństwo.

Dziesięcina wywodzi się jeszcze ze Starego Testamentu. Oddawanie do świątyni dziesiątej części z tego, co Izraelici zarobili lub wyhodowali było wymogiem zakonu (Księga Kapłańska 27:30; Księga Liczb 18:26; Księga Powtórzonego Prawa 14:24; 2 Księga Kronik 31:5). Niektórzy uważają, że dziesięcina była rodzajem opodatkowania mającym na celu zaspokojenie potrzeb kapłanów i Lewitów, sprawujących ofiarę w imieniu ludu. Natomiast Nowy Testament nigdzie nie nakazuje ani nie poleca chrześcijanom, by składali dziesięcinę. Apostoł Paweł uznaje, że chrześcijanie powinni oddawać część swojego dochodu na rzecz kościoła (1 List św. Pawła do Koryntian 16:1-2). Nowy Testament nigdzie nie określa, jaki procent dochodu należy odłożyć, jedynie wspomina, że powinno to stanowić część dochodu, którą człowiek sam „uzna za właściwą” (1 List św. Pawła do Koryntian 16:2).

Kościół chrześcijański uznał dziesięć procent dochodu, uznawane w Starym Testamencie, za „względne minimum” także w przypadku ofiary oddawanej przez chrześcijan. Jednak chrześcijanie nie powinni czuć się zobligowani, by zawsze dawać dziesięcinę. Powinniśmy dawać tyle, ile możemy, według tego, co uznamy za właściwe. Oznacza to, że czasem będziemy dawać więcej, niż wartość dziesięciny, a czasem mniej niż jej wartość. Wszystko zależy od zamożności chrześcijanina i od potrzeb kościoła. Każdy chrześcijanin powinien gorliwie modlić się i szukać Bożej mądrości w tym, czy ma oddawać dziesięcinę i / lub jak wiele powinien dawać (List św. Jakuba 1:5). „Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg” (2 List św. Pawła do Koryntian 9:7).

Tyle o dziesięcinie Stary i Nowy Testament – jak ma się do tego zapis który znajdziecie Państwo poniżej: **„4.2. Według istniejącego od dawna w archidiecezji katowickiej zwyczaju opłata za postawienie nagrobka wynosi 10% jego wartości.”**

Przeglądając strony w poszukiwaniu informacji odnośnie cen na cmentarzach parafialnych oraz ich zarządzania natrafiłem na dokument Parafii św. Michała Archaniola w Bytomiu.

Cmentarz parafialny jest własnością parafii a odpowiedzialnym za utrzymanie cmentarza jest proboszcz miejsca. W ostatnim czasie dokonano wiele prac związanych z uporządkowaniem naszej nekropolii nowe ogrodzenie na górnym cmentarzu, dwie bramy, nowa alejka na górnym cmentarzu, wycinka drzew, które zagrażały bezpieczeństwu odwiedzających cmentarz oraz chronią pomniki przed zniszczeniem. Ponadto są koszty wody i wywozy śmieci. Na utrzymanie cmentarza przeznaczane są opłaty związane z pogrzebem, coroczna opłata za wodę i wywóz śmieci, wynagrodzenie dla pracowników cmentarza. Dlaczego takie opłaty? To pytanie słyszymy czasem w kancelarii parafialnej. Dlatego pozwolę sobie przedstawić ten problem od strony prawnej, aby wyjaśnić takie lub inne decyzje, które są podjęte razem z Radą Duszpasterską.

1. Podstawa prawna

a) Rozdział Kościoła od Państwa

Konstytucja RP¹ i Konkordat² – umowa zawarta między RP a Stolicą Apostolską, gwarantują rozdział Kościoła od Państwa. Stwierdzenie niezależności porządku kościelnego i świeckiego ma istotne konsekwencje w codziennych

¹ Art. 25 ust. 3 Konstytucji RP.

² Art. 1 Konkordatu.

stosunkach między państwem a Kościołem. Dotyczy to także kwestii odrębnego porządku prawnego, w tym opłat cmentarnych pobieranych przez zarządcę cmentarza wyznaniowego, jakim jest każdy cmentarz parafialny.

b) Prawo Kościoła do pełnienia swej misji

Rozdział Kościoła od Państwa zgodnie z art. 5 Konkordatu, zapewnia Kościołowi Katolickiemu, bez względu na obrządek, swobodne i publiczne pełnienie jego misji. Misja ta obejmuje zadanie: nauczania, uświęcania i rządzenia³. Kościołowi przysługuje ze wzgl. na prawo do wolności religijnej prawo do głoszenia Ewangelii, prawo do sprawowania sakramentów i prawo posiadania, *zarządzania i administrowania jego sprawami* na podstawie prawa kanonicznego. Kościół w celu realizacji swej potrójnej misji potrzebuje odpowiednich obiektów sakralnych lub kościelnych, takich jak: kościoły, kaplice, cmentarze, domy zakonne czy parafialne itp. Władza rządzenia, która obejmuje *zarządzanie i administrowanie swoimi sprawami* dotyczy zarówno dysponowania dobrami duchowymi (sprawowanie i udzielanie sakramentów, kult), jak i dobrami materialnymi, które są własnością Kościoła. Zatem w zarządzaniu tymi dobrami Kościół może i kieruje się w swoich sprawach przede wszystkim normami prawa kościelnego⁴.

c) Prawo parafii do zarządzania i administrowania cmentarzem

Zgodnie z prawem Kościoła *Tam, gdzie to możliwe Kościół powinien mieć własne cmentarze, albo przynajmniej kwatery na cmentarzach świeckich, przeznaczone na grzebanie wiernych zmarłych, należycie pobłogosławione*⁵. To prawo Kościoła zostało potwierdzone także w prawie polskim, w art. 24 Konkordatu, gdzie czytamy: *Kościół ma prawo do budowy, rozbudowy i konserwacji obiektów sakralnych i kościelnych oraz cmentarzy – zgodnie z prawem polskim...* Prawo do posiadania cmentarza połączone jest nierozdzielnie z prawem do zarządzania nim, o czym świadczy zastosowany w art. 1 i 2 *Ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych* z dnia 31 stycznia 1959 podział na cmentarze komunalne i wyznaniowe. Kryterium tego podziału jest organ kompetentny do założenia, utrzymania, zarządzania i zamknięcia cmentarza. Organem kompetentnym w przypadku cmentarza komunalnego są władze samorządowe. W przypadku cmentarza wyznaniowego organem kompetentnym jest związek wyznaniowy, do którego należy cmentarz – w naszym przypadku jest nim właściwa władza kościelna, którą w parafii reprezentuje proboszcz. Prawo polskie zrównuje w prawie oba rodzaje cmentarzy. Zrównani w tej ustawie są także zarządzający cmentarzami. Przepisy zawarte w ustawie dotyczą zatem wszystkich cmentarzy i obowiązują wszystkich zarządców. Wszyscy zarządcy mają nie tylko jednakowe obowiązki ale i prawa.

d) „Kanonizacja” prawa świeckiego

Wzajemny stosunek prawa kanonicznego do prawa państwowego przewiduje, że ustawy państwowe, do których odsyła prawo kościelne, należy stosować w prawie kanonicznym – uznać je jako kościelne i stosować, jeżeli nie są sprzeczne z prawem Bożym, a prawo kanoniczne nie stanowi inaczej⁶. Prawo RP domaga się, by sprawowanie kultu i zarząd dobrami Kościoła był zgodny przepisami prawa polskiego⁷. Oznacza to, że przepisy prawa kościelnego ustanawiane przez właściwą władzę kościelną, nie mogą być sprzeczne z istniejącym prawem – nie może być państwa w państwie. Dlatego Kościół w zarządzaniu dobrami materialnymi często nie ustanawia odrębnego prawa, a korzysta w tej kwestii z prawa obowiązującego w Polsce. Nie czyni tego jedynie wtedy, gdy prawo świeckie jest sprzeczne z normami prawa Bożego (np. 10 Przykazań).

Prawo kościelne w kan. 1243 mówi, że przepisy dotyczące porządku, ochrony i utrzymania cmentarza reguluje prawo partykularne – prawo diecezjalne. Na podstawie kan. 22 i 1243 w tym względzie obowiązują go obok przepisów KPK (kan. 1240- 1243, 1273-1289) i prawa diecezjalnego także odpowiednie przepisy państwowe. Kościół przyjmuje za własne i przestrzega m.in.: *Ustawę z dn. 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych* (Dz. U. 2000 r. nr 23 poz. 195 ze zm.) oraz *Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 21 marca 2008 r. w sprawie*

³ Katechizm Kościoła Katolickiego 873 (w skrócie KKK 873).

⁴ Kodeksem Prawa Kanonicznego – w skrócie KPK.

⁵ KPK 1240 § 1.

⁶ KPK 22.

⁷ Art. 5 i 24 Konkordatu.

wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z dn. 21 marca 2008 r.).

2. Zarządzanie cmentarzem

Art. 2 ust. 2 *Ustawy o cmentarzach* stanowi, że zarządzanie i utrzymanie cmentarza wyznaniowego należy do związków wyznaniowych (w naszym przypadku chodzi o parafię). Ustawa nie wylicza obowiązków i praw związanych z utrzymaniem i zarządzaniem cmentarzem. Z treści ustawy i rozporządzeń można jednak stwierdzić, że chodzi przede wszystkim o właściwe (zgodne z prawem):

- wykonywanie usług cmentarnych,
- prowadzenie ewidencji grobów i osób uprawnionych do ich dysponowania,
- utrzymanie porządku,
- wykonywanie grobów,
- obsługę ceremonii pogrzebowych,
- pieczę nad bezpieczeństwem osób i mienia,
- ustanowienie regulaminu funkcjonowania cmentarza przez właściwą władzę,
- przyjmowanie opłat cmentarnych i ustalanie ich wysokości przez właściwą władzę.

3. Opłaty cmentarne

Państwo nie reguluje szczegółowo kwestii wysokości ani rodzaju opłat cmentarnych – zostawia ją decyzji samorządu (cmentarz komunalny), bądź władz związku wyznaniowego (cmentarz wyznaniowy) zgodnie z *Ustawą o cmentarzach...*⁸, ponieważ to one są zarządcą cmentarza, odpowiadają za jego stan i utrzymanie. W związku z tym prawo partykularne (diecezjalne) Kościoła reguluje kwestię opłat cmentarnych bardziej szczegółowo niż ustawa. W naszej diecezji zgodnie z kan. 1243 KPK obowiązują przepisy zawarte w *Instrukcji w sprawie pogrzebu* wydanej przez Metropolitę Katowickiego abpa Damiana Zimonia z dn. 4 stycznia 1994 r. Czytamy w pkt. 4 tejże *Instrukcji*:

4.1. Wysokość opłat cmentarnych nie powinna przewyższać opłat ustalonych dla cmentarzy komunalnych. W przypadku niedostatku materialnego rodziny zmarłego należy zmniejszyć wysokość opłat, a nawet z nich zrezygnować. Wysokość opłat zależy od rodzaju grobu.

4.2. Według istniejącego od dawna w archidiecezji katowickiej zwyczaju opłata za postawienie nagrobka wynosi 10% jego wartości.

Ponieważ przepisy *Instrukcji...* poza kwestią opłaty za prawo postawienia nagrobka nie precyzują wysokości i rodzaju opłat cmentarnych, to pozostaje to do ustalenia bezpośrednio przez zarządcę cmentarza parafialnego – proboszcza, który w tym celu może zasięgnąć opinii Rady Parafialnej. Niemniej jednak kwestia wysokości opłat nie jest zupełnie dowolna. Instrukcja podaje trzy kryteria, którymi należy się kierować przy jej ustaleniu. Należy więc uwzględnić wysokość opłat na cmentarzach komunalnych, sytuację materialną opiekującego się grobem oraz rodzaj grobu.

Do opłat cmentarnych na naszym cmentarzu parafialnym należą: pokładne – rezerwacja miejsca grobowego, prolongata rezerwacji, opłata za prawo do ustawienia nagrobka, opłaty za wodę i wywóz śmieci, opłaty pogrzebowe za: wykopanie i zakopanie grobu.

Wpływy z opłat cmentarnych przeznaczone są na: inwestycje cmentarne i parafialne, a w szczególności na utrzymanie porządku na cmentarzu, pokrycie opłat za wodę i wywóz śmieci, ubezpieczenie cmentarza, wynagrodzenia pracowników cmentarnych.

⁸ Art. 2 ust. 2.

Na naszym cmentarzu parafialnym obowiązuje następujący **cennik opłat cmentarnych**:

Opłaty pogrzebowe – pokładne (rezerwacja miejsca grobowego w związku z pogrzebem) ⁹	na 20 lat:	300 zł
Opłaty pogrzebowe – wykopanie i zakopanie grobu:	pojedynczego: głębinowego: pod urnę:	500 zł 600 zł 200 zł
Prolongata rezerwacji miejsca grobowego	1 rok: 5 lat: 10 lat: 15 lat: 20 lat:	15 zł 75 zł 150 zł 225 zł 300 zł
Opłata za wodę i wywóz śmieci:	1 grób: 2 grób: 3 grób: następne groby:	30 zł / na rok 20 zł / na rok 10 zł / na rok bez opłaty
Opłata za prawo ustawienia nagrobka		10 % wartości nagrobka

4. Prośba skierowana do dysponujących grobami na naszym cmentarzu parafialnym

W Instrukcji w sprawie pogrzebu w pkt. 5.4. czytamy: Należy kilka razy w roku w ogłoszeniach parafialnych zachęcać wiernych do dbania o groby i przypominać, że w przypadku nie przedłużenia rezerwacji grobu, może on zostać użyty do ponownego pochowania zwłok. Dotycząca tej sprawy informacja powinna być również umieszczona na stałe przy wejściu na cmentarz. Jeśli nie przedłużono rezerwacji, to przed przeznaczeniem grobu do nowego pochówku należy o tym zamiarze powiadomić dotychczasowych opiekunów grobu. Gdy nie można do nich dotrzeć, to należy odpowiednio wcześniej umieścić na grobie tabliczkę z napisem „Grób do przekopania”.

Zgodnie z tym przepisem i w związku z niedoborem miejsc grzebalnych na naszym cmentarzu parafialnym przypominamy o obowiązku uiszczenia opłat za rezerwację grobu (przedłużenie rezerwacji grobu), jeśli upłynął termin 20 lat od ostatniej rezerwacji/pogrzebu.

Uprzejmie prosimy również o uiszczenie zaległych i bieżących opłat za wodę oraz wywóz śmieci. Opłaty te pobierane są od 2006 r.

Wszystkim za zrozumienie i wszelką pomoc z serca dziękuję.

ksiądz **Rajmund Brol**, proboszcz

Źródło: sgparafia.wiara.pl/pliki/rozne/oplaty_cmentarne.doc

Jeżeli macie Państwo jakieś uwagi, spostrzeżenia proszę kierować je drogą mailową do redakcji
redakcja@stowarzyszeniefuneralne.pl

⁹ Art. 7 ust. 1 Ustawy o cmentarzach... zabrania ponownego używania grobu na przed upływem 20 lat od ostatniego pochówku. Stąd pokładne naliczane jest na okres 20 lat. W przypadku grobu głębinowego, gdy nie upłynęło 20 lat od ostatniego pochówku w związku z pogrzebem kolejnej osoby zmarłej na zarezerwowanym miejscu uiszcza się jedynie zaistniałą różnicę, uwzględniając poprzedni okres rezerwacji, np.: ostatni pogrzeb w grobie głębinowym odbył się w roku 2000 – wpłacono pokładne oznaczające rezerwację miejsca grobowego do 2020 r. W 2009 r. rodzina chowa swego kolejnego zmarłego w tymże grobie, wówczas w rezerwacja grobu z mocy prawa przedłuża się o 20 lat (trwać więc będzie do 2029 r.). odlicza się od nowego okresu rezerwacji poprzedni wg wzoru: 2029 (nowy okres rezerwacji) – 2020 (poprzedni okres rezerwacji) = zaistniała różnica (9 lat).

1 rok pokładnego kosztuje 15 zł. Zatem opłata wyniesie w takim przypadku 135 zł.

BIAŁYSTOK

– bogatym miastem

z kraju

Kilkunastoosobowa grupa pod przywództwem krzykacza Krzysztofa Kaczanowskiego próbuje storpedować plany budowy krematorium w Białymstoku.

Dwudziestokilku osobowa grupa zastraszyła prezydenta miasta i radnych którzy chcą zmienić przestrzenny plan zagospodarowania terenu. Na tym terenie wcześniej uchwalono, iż może być pobudowane krematorium a gdy znalazł się inwestor i zgodnie z prawem pobudował budynek krematorium następnie wstawił piec kremacyjny to okazało się że trzeba zmienić plan przestrzennego zagospodarowania terenu tak aby uniemożliwić jego uruchomienie. Zgroza!

Ja się dowiedzieliśmy jeden z radnych Henryk Dębowski (PiS) pisał do prezydenta, że „inwestycja może w negatywnym stopniu oddziaływać na środowisko naturalne, a przede wszystkim pogorszyć komfort i jakość życia okolicznych mieszkańców”. Widać, że pan radny mało jest zorientowany w prawie, ponieważ Rozporządzeniem Rady Ministrów

z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2010.213.1397) nie zaliczono instalacje do kremacji zwłok do przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Także, panie radny, nie ma się czego obawiać, a karierę polityczną należy robić z głową a nie idiotycznymi twierdzeniami.

Pan prezydent Białegostoku w wypowiedzi dla Radia Białystok stwierdził, że liczy się z odszkodowaniem dla inwestora. Nie wspomniał tylko, że odszkodowanie może wynieść kilka milionów złotych. Do tego należało by doliczyć nie uzyskane zyski z odprowadzenia podatku w związku z użytkowaniem Krematorium, a także składek ZUS od zatrudnionych pracowników, gazownia nie zarobi ze sprzedaży gazu. Brawo, panie prezydencie i cała rado miejska. Z tego łatwo można wyciągnąć wniosek, iż Białystok jest bardzo bogatym i wyjątkowo niegospodarnym miastem.

Aleksander Głowacki

ZRZESZAJMY SIĘ!

Szanowna Pani, Szanowny Panie

Polskie Stowarzyszenie Pogrzebowe jest najstarszą, bo powstałą w 1998 roku organizacją pogrzebową w Polsce.

Jako Reprezentant Narodowej Światowej Organizacji Firm Pogrzebowych FIAT-IFTA serdecznie zapraszam do wstępowania w szeregi członków naszej Organizacji i aktywnej działalności wszystkich tych którym na sercu leży dobro szeroko rozumianej branży usług cmentarno-pogrzebowych.

Krzysztof Wolicki

Prezes Zarządu
Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego

Członkostwo w Stowarzyszeniu ma nie tylko charakter towarzyski, ale także prestiżowy. Przynależność do naszej organizacji to możliwość wpływania na kształt tworzonego prawa pogrzebowego, wymiany doświadczeń i podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Działamy na rzecz integracji środowiska, zmiany nieżyciowych przepisów prawnych dotyczących branży, walczymy z patologiami. Producenci i hurtownicy należący do Stowarzyszenia mogą otrzymać dodatkowe rabaty na reklamy swoich produktów na łamach DF MEMENTO, a także na stronie internetowej Stowarzyszenia oraz w trakcie szkoleń branżowych je promować.

Nie pozwólmy o NAS, decydować INNYM !

Zostań członkiem Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego

Stowarzyszenie jest właścicielem i wydawcą

Członek FIAT-IFTA: Status Międzynarodowej Organizacji Pozarządowej
Konsultant w zakresie Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO
Członek Pogrzebowej Grupy Wyszehradzkiej V4

DEKLARACJA CZŁONKA ZWYCZAJNEGO Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego

A. DANE KANDYDATA

1. Nazwisko		2. Pierwsze imię		
3. PESEL	4. NIP		5. Województwo	
6. Powiat	7. Ulica		8. Nr domu	9. Nr lokalu
10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	12. Poczta	
13. Telefon stacjonarny		14. Telefon komórkowy		15. E-mail

B. ZATRUDNIENIE KANDYDATA

16. Pełna nazwa				
17. REGON		18. NIP		19. Stanowisko
20. Województwo	21. Ulica		22. Nr domu	23. Nr lokalu
24. Miejscowość		25. Kod pocztowy	26. Poczta	

B.4. PROFIL DZIAŁALNOŚCI

27. (prosimy właściwe podkreślić)

Administracja Cmentarza Komunalnego, Administracja Cmentarza Wyznaniowego, Usługi Pogrzebowe, Krematorium, Wyrób Trumien i Urn, Produkcja art. Funeralnych, Hurtownia,

Inne

C. OŚWIADCZENIE KANDYDATA

Proszę o przyjęcie mnie w poczet członków Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego

Oświadczam, że znane są mi postanowienia Statutu PSP, cele i zadania Stowarzyszenia. Jednocześnie zobowiązuję się do ich przestrzegania, aktywnego uczestnictwa w działalności Stowarzyszenia i sumiennego wypełniania uchwał władz, a nadto strzec godności członka Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego. Zobowiązuję się również do przestrzegania kodeksu etyki oraz do terminowego opłacania składek członkowskich.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zawartych w deklaracji do potrzeb statutowych Stowarzyszenia - zgodnie z Ustawą z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. Nr 133, poz. 883).

28. Data wypełnienia (dzień-miesiąc-rok)	29. Podpis kandydata
--	----------------------

D. DECYZJA ZARZĄDU PSP

Decyzją Zarządu z dnia postanowiono pana/nią/
nieprzyjąć/przyjąć w poczet członków Polskiego Stowarzyszenia Pogrzebowego

Podpisy:

Składka członkowska wynosi 90 zł miesięcznie.
Może być płaćta w cyklu miesięcznym, kwartalnym, półrocznym i rocznym
na konto Nr 39 1020 1013 0000 0502 0125 2386

Po wypełnieniu Deklarację prosimy przesać na adres;
Polskie Stowarzyszenie Pogrzebowe, ul. Sokołowska 4, 01-136 Warszawa

MIĘDZYNARODOWY
TRANSPORT ZMARŁYCH

Nawiążemy współpracę z firmami pogrzebowymi.

Marek Cichewicz kom. +48 604 066 152

BONGO Międzynarodowe Usługi Pogrzebowe s.c.
Siedziba: Etiudy Rewolucyjnej 48, 02-643 Warszawa
Filia: Sienkiewicza 29, 90-114 Łódź

www.bongo.com.pl biuro@bongo.com.pl

tel. +48 22 831 00 36 kom. +48 604 066 152
tel. +48 22 635 21 93 kom. +48 506 155 499
fax +48 22 831 79 96 kom. +48 509 024 007

Bojar Tuning, 51-420 Wrocław, ul. Szczygła 12,
tel./fax: 71 325 41 74, kom. 501 371 537, 501 154 750,
e-mail: biuro@bojar-tuning.eu, www.bojar-tuning.eu

Firma Bojar Tuning zajmuje się przerabianiem samochodów na specjalne - pogrzebowe.

Dzięki naszemu wieloletniemu doświadczeniu (od 1994 roku), jesteśmy elastyczni w pracach oraz przebudowach jakie wykonujemy, jesteśmy w stanie dostosować samochód do Państwa potrzeb i wykonać niektóre elementy oraz dodatki, według Państwa gustu i uznania. Nasza firma posiada pełną dokumentację i zezwolenia, na wszelkiego rodzaju zabudowy, przebudowy, zmiany konstrukcyjne, zmiany przeznaczenia samochodów oraz wykonywanie konstrukcji ram samochodowych.

Zapraszamy do galerii zdjęć oraz naszej oferty na stronie: www.bojar-tuning.eu

TARGI FUNERALNE

memento

POZNAŃ

im. Wojciecha Krawczyka

Najstarsze targi dla przedsiębiorców z branży pogrzebowej w Polsce

17-19.11.2016
POZNAŃ

Produkty i usługi, które docenią Twoi klienci:

- szeroka oferta nowości cenionych marek ▪
- prezentacje aktualnych trendów i technologii ▪
- szkolenia dla zakładów pogrzebowych ▪

Więcej szczegółów:

WWW.MEMENTOPOZNAN.PL

W tym samym czasie:

Organizatorzy:

Jedynie targi w Polsce z rekomendacją

